

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΚΑΙ ΒΙΟΣ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΚΟΣΜΑ

ΤΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΥ ΚΑΙ ΙΣΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ψαλλομένη κατά τὴν 24 Αὐγούστου.

ΠΟΝΗΜΑ

ΣΑΠΦΕΙΡΟΥ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΙΔΟΥ

Τοῦ ἐκ Γραμμένου.

ΝΥΝ ΔΕ ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΤΟΥ

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ Μ. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ

Ἐμπόρου.

ΕΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ.

ΤΥΠΟΙΣ « Η ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ »

1894.

19

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΚΑΙ ΒΙΟΣ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΚΟΣΜΑ

ΤΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΚΑΙ ΙΣΑΗΛΟΣΤΟΛΟΥ

Ψαλλομένη κατὰ τὴν 24 Αὐγούστου.

Π Ο Ν Η Μ Α

ΣΑΠΦΕΙΡΟΥ ΧΡΙΣΤΟΛΟΥΔΙΔΟΥ

Τοῦ ἐκ Γραμμένου.

ΝΥΝ ΔΕ ΕΚΔΙΑΒΤΑΙ ΥΠΟ ΤΟΥ

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ Μ. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ

Ἐμπόρου.

ΕΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ.

ΤΥΠΟΙΣ « Η ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ »

1894.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

168440

ΤΩ

ΕΝΙ ΠΟΛΛΑΙΣ ΑΡΕΤΑΙΣ

ΚΑΙ ΕΥΡΕΙΑ ΠΑΙΔΕΙΑ ΔΙΑΠΡΕΠΟΝΤΙ

ΣΕΒ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΩ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ Κ. Κ.

ΓΕΡΑΣΙΜΩ ΤΩ ΔΩΡΙΖΑΤΙ,

ΣΕΒΑΣΜΟΥ ΤΕ ΚΑΙ ΥΠΟΔΗΨΕΩΣ ΕΝΕΚΕΝ

ΤΗΝΔΕ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΙΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΤΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ

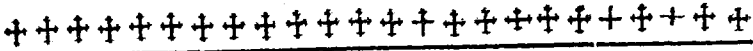
ΚΟΣΜΑ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ.

Ο ΕΚΑΟΤΗΣ ΑΝΑΤΙΘΕΣΙΝ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΚΑΙ ΒΙΟΣ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΚΟΣΜΑ

ΤΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΚΑΙ ΙΣΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Υαλλομένη κατά τὴν εἰκοστὴν τετάρτην τοῦ Αὐγούστου μηνός.

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου. Ἦχος Β΄.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασιν. Δίς.

Δεῦτε τὸ λογικὸν σύστημα, συστησώμεθα κοινὴν χο-
ρειαν, ἐν ἀγαλλιάσει γεραίροντες, πάσης εὐκοσμίας
τὸν πρόξενον, τῷ μερόπων γένει Κοσμᾶν τὸν θεῖον, τὸν
μέγαν καθηγεμόνα καὶ διδάσκαλον, τὸν πράξει καὶ θεω-
ρία διαλάμψαντα, καὶ πρὸς γνῶσιν θεῖαν ἀνθρώπων πλῆ-
θη, διδαχαῖς ποικίλαις, καὶ λόγοις θείοις ἐπαλείψαντα, ὑ-
πογραμμὸν τὸν τῶν ἀσκητῶν, καὶ ἐν Ἀποστόλοις Ἱερο-
μάρτυρα.

Ἔτερον προσόμοιον. Δίς.

Δεῦτε τῶν Ὁρθοδόξων τὸ σύστημα, εὐφημήσωμεν τὸν
Χριστολάτριν, τὸ τῆς εὐσεβείας ὑπόδειγμα, τὸν τοῖς
Ἀναργύροις ἐφάμιλλον, καὶ τὰ ἴσα φέροντα τοῖς Ἀπο-
στόλοις, ὡς πάντας γνῶσει τῇ θεῖα πλουτίσαντα, καὶ
πάντων τὰ ἦθη κατακοσμήσαντα, ἀναργύρους τὰς διδα-
σκαλίας προχέοντα πᾶσιν, ἐν Ἱερεῦσιν ἐκλάμψαντα, ὃν ὁ
Χριστὸς ἐστεφάνωσεν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔτερον ὁμοιον. Δίς.

Δεῦτε τῶν εὐσεβῶν ἅπαν σύνταγμα, ἐγκωμίων ἀνθεσιν
ἐπιλέκτοις, τοῦ Χριστοῦ θεράποντος στέψωμεν Κάραν
τὴν Ἁγίαν χρεωστικῶς, τὴν τοῖς μετὰ πόθου προσιοῦσι,

τὴν χάριν δαφιλεστάτην καταχέουσιν, καὶ νόσους πολλοὺς ἀπελαύνουσιν, ὡς παρὰ Θεοῦ κομισαμένην, ἀντάξιον τῶν πόνων, τῶν θαυμάτων τὴν ἐνέργειαν, ἣν ὁ Χριστὸς ἐδωρήσατο ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Εὐαγγελικῶς ἐπὶ ὤμων ἀράμενος, ἀποστολικῶς τὸν λόγον τῆς εὐσεβείας πᾶσι διέσπειρας, ἀναργύρως τὴν χάριν τῶν ἰαμάτων δαφιλεόμενος· ὅθεν κατὰ Παῦλον τοῖς πᾶσιν ἐβόας· ἀγαπήσιν τὸν Θεόν, καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων· ἀλλὰ καὶ νῦν αἰτοῦμέν σε, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα, ὡς παρησίαν ἔχων πολλήν, πρὸς τὸν Σωτῆρα Κύριον, μὴ διαλείπης πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν πιστῶν καὶ πόθῳ σου τῇ Σοφῶ προσιόντων τῇ Ἁγίᾳ καὶ πιστῶς ἐκτελούντων, τὴν σεβάσιμον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; Τίς ἢ ἀνομήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον...

Καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Προκείμενον.

Προφητεία Ἠσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. μγ'. 9.

Τάδε λέγει Κύριος· πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς, ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ἡμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιώθητωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι Μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γινώτε καὶ πιστεῦσητέ μοι, καὶ συνῆτε ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμοῦ οὐκ ἔστι. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνεῖδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ Μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ

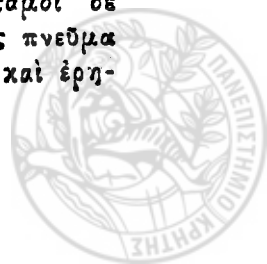
ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Προφητείας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. γ'. 1.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψῃται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἐξέθοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἳ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ· καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης· καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεός ἐπέειρασεν αὐτοὺς καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ, ὡς χρυσὸν ἐν χονευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτοὺς, καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται, κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἳ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ, προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ὅσιοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. ε'. 16.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστω. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπειᾶς, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτοὺς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν Κτίσιν εἰς ἄμηναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα· ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ Κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τέξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεύμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτοὺς, καὶ ἐρη-

μώτει πᾶσαν τὴν γῆν αὐτῶν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν Βασιλεῖς καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς. Ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῶν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιτὴν τοῦ Ἁγίου. Ἦχος α΄.

Τίσε προσκαλέσωμεν τρισμάκαρ, Μάρτυρα, ὅτι ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ τὸ σὸν αἷμα ἐξέχεας· κήρυκα, ὅτι τὸν τόνον τῆς τοῦ Χριστοῦ Βασιλείας τοῖς πᾶσιν ἐκήρυξας· Ἀπόστολον, ὅτι τὸν λόγον τοῦ Εὐαγγελίου, ἀποστολικῶς τοῖς πιστοῖς διετράνωσας· Μονασὴν τε, ὅτι τὸν σὸν βίον, ὡσπερ κάτοπτρον καθαρὸν τῆς ἀσκήσεως ἐγκατέλιπες· Ἱερέα, ὅτι ἱερουργῶν, σεαυτὸν ὡσπερ θυσίαν καθαρὰν, προσήγαγες τῷ Κυρίῳ σου, ὃν ἐκτενωῶς ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου.

Ὅμοιον.

Τοὺς λαμπροὺς ἀγωνιάς σου, οὓς ὑπὲρ τῆς πίστεως ἠγωνίσαι, τίς διηγῆσεται; Ἱερομάρτυς πανένδοξε, τοὺς ἰδρωτάς, τοὺς πόνους, τοὺς ἀνὰ πᾶσαν Πόλιν προσγινομένους σοι διὰ τὸ κήρυγμα, ἀνθ' ὧν παρὰ Χριστοῦ ἀπέιληφας τὴν τῶν οὐρανῶν κληρουχίαν· ὅθεν καὶ ἡμεῖς, αἰτουμέν σε πανσεβάσμιε, ὡς παρρησίαν εὐδράμενος παρὰ Χριστῷ τῷ Θεῷ, εἰρήνην αἰτήσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Αποστολικῶς τὸν δρόμον τετέλεκας, ἀσκήσει πρότερον τὸν βίον ἀγνισάμενος καὶ ἀπαθεία ἀνθ' ὧν ὁ Χριστός, πλουσίαν τῶν θαυμάτων κεχορήγηκέ σοι τὴν ἐνέργειαν, ὁ μόνος τοὺς αὐτὸν δοξάζοντας ἀντιδοξάζων, καὶ θαυμαστῶν ὁ τῶν θαυμάτων χορηγὸς τοῖς ἐν τῇ γῇ Ἁγίοις· ὅθεν καὶ ἡμεῖς σήμερον, σοῦ τῇ Σορῷ προσιόντες τῇ Ἁγίᾳ, μετ' εὐλαβείας τὴν κόνιν ἀσπαζόμεθα, τοῖς πᾶσιν ὡς ἀληθῶς, ἀφθονα τὰ ἰάματα χορηγοῦσαν, αἰτούμενοι πανσεβάσμιε, διὰ σοῦ τυχεῖν ἀφέσεως πταισμάτων, καὶ κολάσεως λυτρωθῆναι τοὺς τιμῶντας σε.

Ὅμοιον.

Οτὰ ὕδατα Πάτερ, ἐξ ἀκαθάρτων εἰς διειδῆ καὶ πόσιμα, μεταποιησάμενος λόγῳ μόνῳ, καὶ λαὸν δίψῃ συνεχόμενον, καὶ βοῶντα κορέσας, τὴν ἐμὴν ψυχὴν Ὅσιε, ὄλην ῥυπαρὰν καὶ ἀκάθαρτον, καθαρὰν ἀνάδειξον ταῖς εὐχαῖς σου, καὶ πόσιμον προσάγαγε, καθάπερ ὕδωρ διειδές, τῷ διψῶντι Θεῷ, τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν παντός τοῦ πλάσματος, τῷ παρέχοντι διὰ σοῦ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Οσιε Πάτερ, τοῖς ὁπαδοῖς τοῦ Χριστοῦ κατ' ἴχνος ἐπόμενος, εὐαγγελικῶς τὸν βίον διανύσαι διέγνωκας, κόσμον καὶ τὰ ἐγκόσμια πάντα, ἠγησάμενος σκύβαλα, πρὸς τὴν ἀνω ὄντως μακαριότητα, μηδὲν ἑαυτὸν προτιμῶν, τῆς τῶν ἀδελφῶν τῶν συγγενῶν σοι κατὰ σάρκα σωτηρίας· ἀλλ' ἵνα πάντες τινὲς διὰ σοῦ σωθῶσι, τὸ αἷμα τὸ σὸν κατὰ Παῦλον ἐξέχεας, καὶ τὸν Δεσπότην Χριστὸν, τὸ δυνατόν μιμούμενος, σεαυτὸν τῆς τῶν πολλῶν, ὡσερ λύτρον, σωτηρίας παρέδωκας· καὶ Χριστῷ προσήγαγες ταῖς καθ' ἡμέραν διδασκαῖς σου, ἔθνη τῆς γῆς τὰ βάρβαρα, ὅπως εἰς τὴν αὐτοῦ Βασιλείαν τὴν οὐράνιον, μετ' αὐτῶν εἰσέλθης κράζων, ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά, ἅμοι ἔδωκεν ὁ Θεός.

Καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε . . . .

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Αριστεὺς ὡς ἀήττητος, τοῦ ἐχθροῦ πᾶσαν ἔννοιαν, εὐθαρσῶς διήλεγξας, καὶ κατήσχυνας, ὡς ἐκ Θεοῦ κομισάμενος, πλουσίαν τὴν δύναμιν, κατὰ πάντων δυσμενῶν, ἀριστεύων τοῦ Πνεύματος τοῖς χαρίσμασι, καὶ τροπαῖα τῆς νίκης κατὰ πάντα, ἀναστήσας τόπον Πάτερ, στεφηφορῶν ἐξεδήμησας.

Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Τοῖς ἐνθέοις διδάγμασι, τὴν ὑφήλιον ἅπασαν, εὐσεβῶς κατήρδευσας, Ἱερῶτατε, σπείρας τὸν λόγον τῆς πί-

στεως, Κοσμᾶ ἀξιάγαστε, καὶ τῶν πάντων ἀκοαῖς, καὶ κομῶντας ὡς στάχους ἐναπέδειξας, ἀρεταῖς ταῖς ἐνθέοις, τοῖς σοῖς λόγοις, καὶ προσήγαγες ὡς θῦμα, τῷ σὺ Δεσπότῃ εὐπρόσδεκτον.

Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν.

Αρετὴν πᾶσαν ἤσκησας, ἀσκητῶν ἐγκαλλώπισμα, καὶ Μαρτύρων καύχημα, ἐναρέτου τε ζωῆς τῆς ὄντος ὑπόδειγμα, Κοσμᾶ ἀξιάγαστε, τῆς Τριάδος γεγονώς, καθαρὸν ἐνδαιτήμα, ἧ καὶ πρέσβευε, ἰλασμόν τῶν πταισμάτων δωρηθῆναι. τοῖς ἐν πίστει σε τιμῶσι, καὶ σωτηρίαν, καὶ ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν εὐσεβῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητὴν σε τιμῶμεν, Κοσμᾶ Ἱερώτατε, διὰ γὰρ σοῦ τὴν τρίβον τὴν ὄντως εὐθείαν πορεύεσθαι ἔγνωμεν· μακάριος εἶ τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ τῶν πιστῶν τὸν σύλλογον ταῖς Ἱεραῖς σου διδασχαῖς, τῷ Θεῷ προσενέγκας, ὡς θῦμα εὐωδέστατον. Ἀγγέλων συνόμιλλε, Ἀποστόλων δμότροπε, Μαρτύρων δμόσκηνε καὶ δικαίων, μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Ἀνύμφευτε Παρθένε ἢ τὸν Θεὸν ἀφράκτως . . . .

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

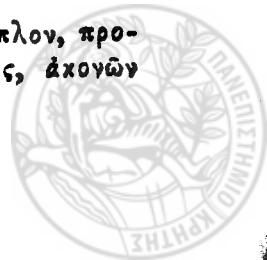
Οδαῖς εὐφημήσωμεν τὸν εὐκλεῶς τοῖς χοροῖς, Μαρτύρων ἐμπρέφαντα, θυτῶν τε καὶ ἀσκητῶν, Κοσμᾶν τὸν αἰοδιμον, σήμερον συνελθόντες τῇ σεπτεῖ αὐτοῦ μνήμῃ, νέμει γὰρ τὰς ἰάσεις τοῖς πιστῶς προσιοῦσιν, ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς Χριστὸν ὡς Ἰσαπόστολος.

Καὶ νῦν. Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον. Εἰς τὸν Ὅρθρον. Θεὸς Κύριος. Τὸ Τροπάριον τοῦ Ἁγίου. καὶ νῦν.

Θεοτοκίον. Μετὰ δὲ τὴν ἁ. Στιχουργίαν Κάθισμα. Ἦχος ἁ.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, ἀρραγῆς ὡσπερ ὄπλον, προβάλλων νικητὴς κατ' ἐχθρῶν ἀνεδείχθης, ἀκονῶν

ὥσπερ φάσανον, τὸν σὸν λόγον ἀπότομον, ᾧ κατέτα-
μες τὰς τοῦ βελίαρ ἐνέδρας, καὶ κατέκοψας τῆς ἀσεβείας
τὰς ρίζας, μαχαίρᾳ τοῦ πνεύματος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀλη-
θῶς καὶ μετὰ τόκον φανείσαν, οἱ πόθῳ καταφεύ-
γοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα, σὲ γὰρ ἔχομεν ἀμαρ-
τωλοὶ προστασίαν, σὲ κεκτῆμεθα ἐν πειρασμοῖς σωτη-
ρίαν, τὴν μόνην πανάμωμον.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν. Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Εὐσεβείας τὸν σπóρον ἐνσπείρας Ὅσιε, ἀκοαῖς τῶν ἀν-
θρώπων ἀδρῶς ἐθέρισας, διδαγμάτων εὐσεβῶν σου
τὰ δράγματα, καὶ προσήγαγες Χριστῷ, εὐάρεστον ὡς ἀ-
παρχὴν, ἀνθρώπων ἄπειρα πλήθη, Ὁρθοδοξίας κομῶντα,
δόγμασιν οἷάπερ στάχυας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος, χαῖρε τεῖχος καὶ
σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ, χαῖρε ἀχείμασε
λιμῆν, καὶ ἀπειρόγαμε, ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν ποιητὴν
σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπης ὑπὲρ τῶν ἀνυ-
μούντων καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

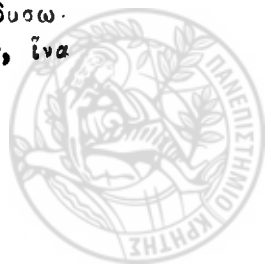
Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Ἦχος β'.

Ἐπεράνης σήμερον.

Τοὺς λαμπροὺς ἀγῶνάς σου, Ἱερομάρτυς, συνελθόν-
τες σήμερον ἐν τῷ πανσέπτῳ Ναῶ σου, ἄσμασιν
ἀνευφημοῦμεν, ᾧ Θεηγόρε, πόθῳ τε προσπίπτοντές σου
Σορῷ τῇ θεῖᾳ, κομιζόμεθα πλουσίως, λύσιν παντοίων νό-
σων καὶ θλίψεων.

Καὶ νῦν. Θεοτόκιον.

Η τοῦ κόσμου Δέσποινα τὴν σωτηρίαν τεκοῦσα, σω-
τηρίαν δώρησαι τοῖς ὑμνηταῖς σου Παρθένε· ἅπαν-
τα γὰρ δυνατὰ σοι πρὸς τὸν Υἱόν σου, ὄντινα καὶ δυσω-
ποῦσα μὴ διαλείπης, ὑπὲρ πάντων τῶν ὧν δούλων, ἵνα
ῤυσθῶμεν πυρὸς τῆς Κολάσεως.

Οί Ἀναβαθμοί. Τὸ α΄. Ἀντίφωνον τοῦ δ΄. Ἦχος. Προκείμενον. Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἁγίοις. Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ. Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον. Ζήτηι τῇ κς΄. Ὀκτωβρίου. Δόξα. Ταῖς τοῦ Διδασκάλου πρεσβείαις. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Τὸ Ἰδιόμελον. Ἦχος β΄.

Τὸν νοῦν ἀναπετρώσας πρὸς τὰ ὑπερκόσμια, καὶ παιδοῦθεν ἀσκήσει καὶ μελετῆ συζήσας τῇ κατὰ Θεόν, ἐκ τοῦ Ἀθωνος ὠρμησας, καθάπερ ἄλλος Νεῖλος, καὶ τὰς διψώσας ψυχὰς, πλουσίως ἐπότισας, τῇ ἐπομβροῖα τῶν λόγων σου, ἅς καὶ καρποφόρους τῆς θείας ἐπιγνώσεως ἐναποδείξας, τῆς φωνῆς τοῦ Κυρίου σου ἀκήκοας, εἰσελθε δοῦλε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Ως Ἱερεὺς τοῦ Δεσπότη γνήσιος Ἱερουργῶν τῷ Θεῷ, καὶ τῶν Ἀποστόλων ὁπαδὸς γενόμενος τὴν πίστιν διετράνωσας, δόγμασιν Ὀρθοδόξοις, καὶ λόγοις πάντας καθοδηγῶν, πρὸς τὴν θεογνωσίαν ἀνείλκυσας.

Υπογραμμὸν Ἀσκηταῖς καὶ Μάρτυσι, καὶ Ἱερεῦσι σοφῆ, πᾶσι τὸν σὸν βίον, ὀρετῶν κατέλιπες, κανόνα ἀκριβέστατον, τῆς πρὸς Θεὸν πολιτείας, καὶ στάθμην ὄντως ἀλάθητον, ἣν διακρατοῦντες σωθῆῃμεν.

Τοῦ σοῦ Δεσπότη τὸν Σταυρὸν ἐβάστασας, σὺ διὰ βίου παντός, διὰ τούτου Πάτερ ἐκτελῶν τεράστια, τοῖς πόθῳ προσιοῦσί σοι, δι' οὗ νῦν σαῖς πρεσβείαις, τὰς προσβολὰς τοῦ ἀλάστορος, Πάτερ ἐκφυγεῖν δυναθῆῃμεν.

Θεοτοκίον.

Τοὺς Θεοτόκον ἀληθῆ γινώσκοντας, καὶ προστασίαν βροτῶν, πάντων καὶ μεσίτιν, πρὸς ὃν περ ἀπεκύησας, περίσῳζε Πανύμνητε, πάντα γὰρ δυνατὰ σοι, τὸν πάντων κτίστην καὶ Κύριον, βρέφος τετοκυῖα τὸν ἄχρονον.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Λελεπρωμένον μου τὸν νοῦν, ταῖς τῶν παθῶν κακωδίαις, ἀνακάθηρον ταῖς ἰκεσίαις σου Μάκαρ, καὶ ἀ-

πόπλυνον φωτί της θείας ἐπιγνώσεως, ὅπως καὶ γὼ δοξάζω, τὸν σὲ δοξάσαντα Κύριον.

Αποκαθάρας σου τὸν νοῦν τῇ καθαρᾷ πολιτείᾳ, πρὸς Θεὸν ἀνεπτερώθης Τρισμάκαρ, καὶ προσέδραμες Χριστῷ, ὡς Ἱερεὺς πανάριστος, προσενεγκῶν ὡς θύμα, αἷμα τὸ σὸν καὶ ἀκροθῆνιον.

Τὴν χειρωθεϊσάν μου ψυχὴν, ἀνάδειξον καρποφόρον ἀρετῆς ταῖς σαῖς εὐχαῖς Θεοφόρε, καὶ γὰρ ἔχεις τὴν ἰσχὺν τελεῖν μετὰ θάνατον, τοῖς προσιοῦσι ποθῶ σοῦ τῇ Σορῷ τὰ θαυμάσια.

Εσκοτισμένον μου τὸν νοῦν, ταῖς τῶν παθῶν τρικυμῖαις, καταφαίδρυνον τῷ τοκετῷ σου Παρθένε, καὶ καταύγοςον Ἄγνη Φωτὶ τοῦ γεννηθέντος σοι, ἵνα τοῦτον δοξάζω, καὶ σὲ γεραίρω τὴν ἄχραντον.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Ἐπεράνης σήμερον.

Ποταμούς ἐξήρνας τῆς ἀσεβείας, προσριφεῖς τοῖς ῥεύμασι τοῖς ποταμίσι Ἀριστεῦ, καὶ στεφηφόρος ἀνέδραμες πρὸς αἰώνιους σκηνάς πανασίδιμε.

Θεοτοκίον.

Ητὸ φῶς τὸ ἄδυτον ἀποτεκοῦσα, τῆς ψυχῆς καταύγασον τοὺς ζοφεροὺς μου ὀφθαλμούς, καὶ τὴν ἀχλὺν τῆς καρδίας μου τῷ τοκετῷ σου διάλυσον Δέσποινα.

Ὡδὴ δ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Εχοιμὶ πρὸς Κύριον, ταῖς σαῖς λιταῖς εὐρεῖν ἔλεος, καὶ γὰρ πλουτεῖς θείας παβήσιας, Τριάδος μύστης γενόμενος.

Εχοιμὶ πρὸς Κύριον, σὲ δυσωποῦντα πανόλβιε, λύσειν λαβεῖν τῶν ἀμπλακημάτων, καὶ δεινῶν τὴν ἀπολύτρωσιν.

Εὔροιμὶ πρὸς Κύριον, δι' ὃν σαυτὸν ἀγατέθυκας, Μάρτυς Χριστοῦ, εὐπροσώπως στήναι, παβήσιαν ταῖς πρεσβείαις σου.

Ιλεὸν μοι Δέσποινα, τῷ σῷ ἱκέτη ἀπέργασαι, τὸν σὸν Υἱόν, πρὸς αὐτὸν χρωμένη, παναθνεσταταῖς, μεσιτείαις σου.

ᾠδὴ α'. Ἴνα τί με ἀπόσω.

Τὸ ποτάμιον ρεῖθρον, τῆ προσρίψει σου Πάτερ ἡγίασας, τριημερονυκτεύσας ἐν αὐτῷ, κατὰ τὸν Δεσπότην σου, ὃν μὴ διαλείπης ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ πρεσβεύων, ὅπως ῥυσθῶμεν τῆς Κολάσεως.

Τῷ φωτὶ τῆς Τριάδος τὴν διάνοιαν ἐλλαμπόμενος τὴν Τριάδα πᾶσιν, ἐν μονάδι τρονῶς ἀνεκήρυξας, μίαν τὴν οὐσίαν, τρισὶ δὲ τοῖς προσώποις, Πατρός, Υἱοῦ καὶ Θεοῦ Πνεύματος.

Τὸ δυσῶδες τοῦ βίου τούτου καὶ τὸ μάταιον ἀποκρουσάμενος, μύρω τῆς Τριάδος, νουνεχῶς Πάτερ προσέδραμες φέρων ὡσπερ θῦμα, καὶ ἀπαρχὴν τῷ σῷ Δεσπότη, αἷμα σὸν Ἱερώτατε.

Θεοτοχίον.

Ητὸ φῶς τετοκυῖα, τὸ τῆς τριφεγγοῦς Τριάδος με φώτισον, τὸν ἐσκοτισμένον, καὶ ψυχὴν καὶ καρδίαν τὸν δειλαιον, ἄλλην γὰρ ἐκτός σου, θερμὴν μεσίτρειαν οὐκ ἔχω, πρὸς ὃν ἔτεκες ἀπειρανδρε.

ᾠδὴ ς'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρι

Γλαρωτάτη φωνῇ, καὶ λόγοις πείθων Μακάριε, εἰλκυσσας πάντα πιστὸν πρὸς θεῖαν ἐπίγνωσιν, πάντας ἐπιγνώμονας τῆς θεοσεβείας, ἐνδεικνύς τοὺς πρὶν ἀγνώμονας.

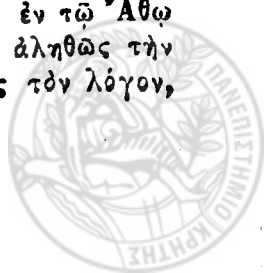
Γερουργῶν τῷ Θεῷ, σαυτὸν ὑπὲρ τούτου τέθυκας ἵνα καὶ ζήσης αὐτῷ, κοινωνὸς γενόμενος, πάθους τοῦ Δεσπότη σου, ἐν τῇ ἀθανάτῳ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν.

Τοῖς μονασταῖς ποδηγόν, τοῖς Ἱερεῦσιν ὑπόδειγμα, κατέλιπες τὸ σὸν ζῆν, οὔπερ ἀντεχόμενοι, ἐπαναγραφήμεν, ἐξ ὁδῶν τῆς πλάνης, πρὸς γνῶσιν θεῖαν ταῖς πρεσβείαις σου.

Τὴν τοῦ ἐλέους πηγὴν σὲ τὴν Παρθένον καὶ ἄσπιλον, καθηκετεύω σεμνῇ, ὅπως εὕρω ἕλεος, ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, καὶ πταισμάτων, ταῖς εὐπροσδέκτοις μεσιτείαις σου.

Κοντάχιον. Ἦχος δ'.

Τῆς Αἰτωλίας προσλθὼν Θεοφόρε, καὶ ἐν τῷ Ἄθῳ μοναστῆς χρηματίσας, καὶ μῆθεις ὡς ἀληθῶς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ, πᾶσιν ἀνεκήρυξας ἀληθείας τὸν λόγον,

καὶ Χριστῷ προσήγαγες παμμακάριστε πάντας, τῶν Ἀποστόλων ὄντως μιμητής, Ἱερομάρτυς τῇ ἐκχύσει τοῦ αἵματος.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν τῶν Μαρτύρων καλλονὴν, τῶν μοναστῶν τὸ κλέος, τὸν κήρυκα τῆς Πίστεως, καὶ ὑπηρετὴν τοῦ λόγου, τῶν Ἱερῶν ὑπογραμμὸν, καὶ Ἀποστόλων μιμητὴν ἄριστον ἐν ὧδαίς εὐφημήσωμεν οἱ πιστοὶ, καὶ ἐγκωμίων ἀνθεσι καταστήσωμεν αὐτοῦ Κάραν τὴν Ἀγίαν, ἐξ ἧς ἄρθονα προχεῖται τὰ λάματα, καὶ δαφίλῃ τοῖς πόθῳ προοιούσιν ἐνεργεῖται τὰ θαυμάσια, ἢ καὶ πιστῶς ἀσπαζόμενοι, τούτῳ προσείπωμεν· Χαιροὶς ὁ τῆς ἀσεβείας τὰς ρίζας ἐκτεμῶν τῇ δρεπάνῃ τῶν λόγων σου, καὶ εὐσεβείας τὸν σπέρρον τοῖς ὠσὶ καὶ καρδίαις πάντων ἐνσπείρας. Χαίροισ ὁ τῆς πίστεως κήρυξ, καὶ Ἐκκλησίας στύλος ἀκλόνητος· ἦν περίσωζε διὰ παντός ἐν εἰρήνῃ ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου, ἔχεις γὰρ παρρησίαν πρὸς τὸν Σωτῆρα Κύριον, τῶν Ἀποστόλων ὁπαδὸς γενόμενος, καὶ Μαρτύρων χοροῖς ἐμπρέπων τῇ ἐκχύσει τοῦ αἵματος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ κδ'. Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κοσμᾶ τοῦ Ἱερομάρτυρος, καὶ Ἰσαποστόλου.

Κοσμᾶς ὁ Κόσμου κόσμος, ἡδ' ὠσοιότης,

Κόσμον λιπῶν πρόσκαιρον ἀγήρω ἔχει.

Θάνεν διὰ βρόχου Κοσμᾶς εἰκάδι τετάρτη.

Τὸ κατὰ πλάτος βίον αὐτοῦ δεῖ ἐν τῷ τέλει τῆς Ἀκολουθίας.

Ὡδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Τυχὴν παμμάκαρ τῶν ποδῶν σου, κατεστήριξας ἔχνεσιν ἁλίεων, καὶ σαγήνη Σοφῆ χορησάμενος σοῖς λόγοις, ψυχὰς ἀνθρώπων ἠγρευσας ἐκ βυθῶν τῆς ἀπωλείας.

Λόγῳ τῷ σῶ ποδιγηθέντες, λόγον τοῦ Πατρὸς τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, ἐξ αἱμάτων ἀγνῶν ἐπέγνωνμεν λαβόντα, μορφήν βροτείαν ἀσπορον, ἵν' ἡμεῖς ἀναπλασθῶμεν.

Αὐχεὶ λαμπρῶς ἡ Αἰτωλία, τὸν κοσμητόρα Κόσμου παντός τὸν Μέγαν, Ἱερέα Θεοῦ, βλαστήσασα ὡς

ρόδον οὐ τῆς ὁσμῆς ἐπλήσθησαν οἱ ἐν πίστει προσιόντες.
Χαῖρε βροτῶν ἡ σωτηρία, ὡς τὸν Κύριον τῶν ὄλων
 τετοκυῖα, ὃν δυσώπει αἰεὶ ὑπὲρ τῶν ἱκετῶν σου, καὶ
 μετὰ πόθου Δέσποινα προστρεχόντων σου τῆ οκέπη.

Ὡδὴ ἡ. Τὸν ἐν Ὄρει Ἄγιω.

Τεοέων πληθὺς καὶ τῶν Μαρτύρων, εὐρημεῖ σε Κοσμᾶ
 Ἱερομύστα, καὶ Μοναστῶν ὁ δῆμος σε γεραίρουσι, ὡς
 τῶν Ἀποστόλων ὁμότροπον ἐν πᾶσι, πανσόφως γεγονότα.
Αναργύρως τὸν σὸν ἐνσπείρας λόγον, ταῖς διψῶσαις
 καρδίαις τῶν ἀνθρώπων, ἐπταπλασίους ποδὸς Χρι-
 στοῦ ἀπειλήφας, πόνων τοὺς στεφάνους, ᾧ μὴ διαλείψῃς
 ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεῦων.

Διδαγμάτων ἐνθέων σου πλησθεῖσα, Ἀλθανία ἄθλους
 τοὺς σοὺς γεραίρει, καὶ τῷ πανσέπτῳ συνελθόντες
 σου Νοῶ, τὴν Τριάδα Πάτερ, τὴν δοξάσασάν σε δοξάζου-
 σιν ἐμφρόνως.

Οὐκ εἰς Ἐὐς Ἐδὲμ ἐνδιωχθέντες, διὰ σοῦ δὲ πάλιν ἀν-
 τεισαχθέντες, δοξάζομέν σε ὡς Θεὸν γεννήσασαν,
 ἧς ταῖς μεριτεῖαις λύσιν τῶν πταισμάτων εὐροιμεν Θεο-
 τόκε.

Ὡδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Αἴγλη τῆς Τριάδος σου τὴν ψυχὴν, ἐλλαμφθεῖς πρὸς
 τοὺς πόνους ἐξέδραμες, μὴ τὸ σαυτοῦ μόνον, ἀλλὰ
 πάντων ἐπισκοπῶν, καθὼς φησὶ τὸ λόγιον, ᾧ καὶ παρε-
 πόμενος ἀσφιλῶς, ἐξέδωκας βασάνοις, ὑπὲρ πάντων τὸ
 σῶμα, τὸν σὸν Δεσπότην μιμούμενος.

Τὸν φόβον τοῦ Κυρίου ἐνδον λαβὼν σὴ καρδίᾳ σοφίαν
 ἐπλούτησας παρὰ Θεοῦ, ἧ καὶ τὰς καρδίας τῶν εὐ-
 σεβῶν πρὸς γινῶσιν θείαν ἤγαγες, σέβειν καὶ δοξάζειν ἕνα
 Θεὸν, Τριάδα ἐν Μονάδι, τὸν Ἄναρχον Πατέρα, σὺν τῷ
 Υἱῷ καὶ Θεῷ Πνεύματι.

Μνημεῖον διδαγῶν σου τῶν εὐσεβῶν, πανταχοῦ κατα-
 λείπων πανόληθιε, θείου Σταυροῦ, ἐν ᾧ τὰς παλάμας
 ὁ Δίκαιος ἐξέτεινε δι' ἔλεος, τύπον ἐναργῆ τὰ τεράστια,
 ἐτέλεις ἐν τῷ Κόσμῳ ἀφθόνους τὰς ἰάσεις παρέχων τού-
 τῳ τοῖς προστρέχουσι.

Βάτον μὲν τὸ πάλαι ὁ Μωϋσῆς, προκατεῖδε σε μόνῃ Θεόνουμφε, τὴν ἐν πυρὶ ὄλως ἀκατάφλεκτον μείνασαν, ἡμεῖς δὲ σε πανάμωμε, κυρίως Θεοτόκον πανευλαβῶς, δοξάζομεν, ἰδόντες, ὡς μεσίτριαν οὖσαν, πρὸς τὸν Χιόν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Σταυρόν τὸν τοῦ Κυρίου σου, ἐπ' ὧμων ἀνεβάστασας, δι' οὗ ἐτέλεις ἐν Κόσμῳ τοῖς προσιοδαί σοι Μάκαρ ἄφθονα τὰ ἰάματα ὡς Ἱερεὺς πανάριστος, τοῦ σοῦ Δεσπότητος πάνσοφε, διὸ καὶ προσενηνοχᾶς σαυτὸν δεκτὸν ὡσπερ θῦμα, ἱερουργῶν τῷ Δεσπότη.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μαρία κυριώνουμε σὴ μεσιτεῖα πάντοτε μὴ διαλείπης χρωμένη πρὸς ὃν ἔτεκες Κόρη, ὑπὲρ σῶν δούλων πάναγνε τῶν ὑμνητῶν τοῦ τόκου σου, καὶ γὰρ ἰσχύεις Δέσποινα ὅσα καὶ βούλει ποιῆσαι ὡς μήτηρ τοῦ Βασιλέως.

Εἰς τοὺς Αἶνους. Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος ἀ. Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων.

Τοῖς θεοφθόγοις σου λόγοις πίστιν ἐτράνωσας, τὸ ζοφερὸν τῆς πλάνης διαλύσας Παμμάκαρ, φωτὶ τῷ τῆς Τριάδος, ᾧ παρεστῶς, παβῆρησιαν εὐράμενος καθικετεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τελούντων σου τὴν μνήμην αἰεὶ.

Τὴν τοῦ Λειψάνου σου κόνιν τὴν θαυματόβρυτον, κατέχουσα ἐν κόλποις Βελεγράδων ἢ Πόλις, ὡς ὄντως θεῖον πλοῦτον, καὶ θησαυρόν τῶν θαυμάτων ἀκένωτον, ἀσχεῖ δικαίως, ἦν σῶζε ταῖς σαῖς λιταῖς παντοίας βλάβης τοῦ ἀλάστορος.

Εὐφραίνου τέρπου ἢ πόλις τῶν Βελεγράδων πιστῶς, κατέχουσα ἐν κόλποις τὸν κοσμήσαντα λόγοις Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν θεῖον Κοσμᾶν, τῶν πιστῶν τὸν κοσμήτορα, τῶν Ἱερέων τὸ κλέος, καὶ Μοναστῶν καὶ Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Δόξα. Ἦχος β'.

Τοῦ σκεύους τῆς ἐκλογῆς, τῆς κορυφῆς τῶν Ἀποστόλων, Παύλου τὸν ζηλωτὴν εὐφημήσωμεν, Κοσμάν τὸν Ἰσαπόστολον· οὐ γὰρ ἔδωκεν ὕπνον αὐτοῦ τοῖς ὀφθαλμοῖς οὐδὲ τῶν πόνων ἀνάπαυσιν, ἕως οὗ τὸν λόγον τοῦ Εὐαγγελίου τοῖς πιστοῖς διετράνωσε· καὶ τὰς καρδίας τῶν πιστῶν ἐκ βυθοῦ τῆς πλάνης πρὸς ἐπίγνωσιν θείαν μετήγαγε, τῇ τῶν λόγων πλημμύρᾳ τῶν ἀνθρώπων ποτίζων τὰς διανοίας, καὶ τῷ φωτὶ τῆς Τριάδος τὴν σκοτόμαιναν διαλυσάμενος, τὸ τῆς Θεότητος φῶς τὸ γλυκερὸν ἀντεισηγάγεν, ᾧ καὶ ἡμεῖς φωτισθέντες τὰς ψυχὰς, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ῥυσθείημεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σέ ἀνατίθημι . . .

Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου, Ὡδὴ γ' καὶ ς'. Ὁ Ἀπόστολος. Ζῆτει Κυριακῇ μετὰ τὰ Φῶτα. Εὐαγγέλιον. Τῷ καιρῷ ἐκεῖνα προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς. Καὶ τὰ λοιπὰ.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου.

Τὸν Ἱερομάρτυρα τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς οἰκουμένης τὸν διδάσκαλον τὸν σοφόν, ἄσμασιν ἐνθέοις εὐφημήσωμεν πάντες Κοσμάν τὸν θεῖον μύστην καὶ Ἰσαπόστολον.

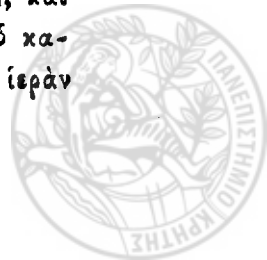

Β Ι Ο Σ

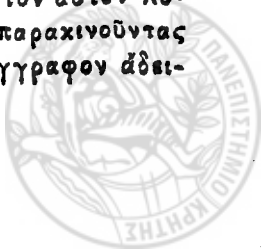
ΤΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΥ

ΚΑΙ ΙΣΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΟΣΜΑ.

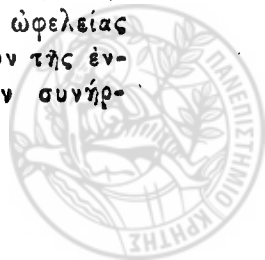
Οὗτος ὁ τῆ ἀληθείᾳ Ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, Διδάσκαλος, καὶ Κηρυξ τοῦ Θεοῦ Εὐαγγελίου Κοσμάς, ἦτον ἀπὸ τὴν Αἰτωλίαν, ἀπὸ ἓνα μικρὸν χωρίον, ὀνομαζόμενον Μέγα Δένδρον γονέων εὐσεβῶν υἱός, παρὰ τῶν ὁποίων ἀνατραφείς, καὶ παιδευθεὶς ἐν παιδείᾳ, καὶ νοουθεσίᾳ Κυρίου, κατὰ τὸν Ἀπόστολον, ὅταν ἦτον χρόνων εἴκοσι, ἴσως καὶ ἐπέκεινα, ἄρχισε νὰ διδάσκη τὰ Γραμματικὰ ὑπὸ κάτω εἰς τὸν Ἱεροδιάκονον Ἀνανίαν τὸν καλούμενον Δερβισάνον. Ἐπειδὴ κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους ἄρχισε μὲ φήμην μεγάλην καὶ τὸ Σχολεῖον τοῦ Βατοπαιδίου εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος, μετέβη εἰς ἐκεῖνο μὲ ἄλλους ἐδικοὺς τοῦ συμμαθητῆς, οὐκ ὀλίγους. Ἐκεῖ ἐτελείωσε τὰ Γραμματικὰ ὑπὸ κάτω εἰς τὸν Διδάσκαλον Παναγιώτην Παλαμᾶν. Μετὰ δὲ ταῦτα παρέλαβε καὶ τὴν Λογικὴν ἀπὸ τὸν Διδάσκαλον Νικόλαον Τζαρτζούλιον τὸν ἐκ Μετζόβου, ὅστις ἐκεῖ ἐσχολάρχησε μετὰ τὸν σοφώτατον Εὐγένιον. Ἦτον δὲ ἀκόμα Λαϊκὸς Κώνστας καλούμενος, πλὴν καὶ εἰς τὸ σχῆμα ὧν τῶν Λαϊκῶν, ἐφαίνετο ἐστολισμένος μὲ τὴν σεμνότητα τοῦ Μοναδικοῦ Σχήματος, καὶ κατὰ πάντα ἠγωνίζετο, καὶ τὸν ἑαυτὸν του ἐγύμναζε πρὸς τελείαν ἀσκησιν. Ἐπειδὴ δὲ ἄλλιν κακῆ τύχη ἢ περίφημος ἐκείνη Σχολή, ἀναχωρησάντων τῶν Διδασκάλων, ἐρημώθη, καὶ κατήντησε νὰ γένη ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς, τότε δὴ καὶ ὁ καλὸς Κώνστας ἀναχωρήσας ἐκεῖθεν, ὑπήγεν εἰς τὴν ἱεράν

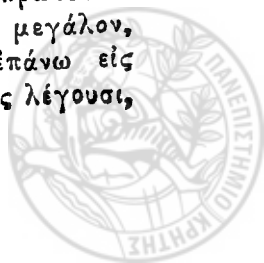
Μονήν τοῦ Φιλοθέου. Καί ἐκεῖ πρῶτον μὲν ἐκουρεύθη Μοναχός, καί εἰς τοὺς πόνοους τῆς μοναδικῆς ζωῆς ἐχώρησεν προθυμότατα. Μετὰ δὲ τοῦτο, τῆς Μονῆς χρείας ἐχοῦσης Ἐφημερίου, προτροπῇ σφοδρότερα, καί δεήσει τῶν Πατέρων, χειροτονεῖται καί Ἱερομόναχος. Εἶχε δὲ πόθον πολὺν ὁ Μακάριος εἰς τὴν καρδίαν του ἐξ ἀρχῆς, ἔτι κοσμικὸς ὢν, διὰ τὴν ὠφελήσῃ καὶ τοὺς ἀδελφούς του Χριστιανούς ἀπὸ ἐκεῖνα ὁποῦ ἔμαθε. Καὶ πολλάκις ἔλεγε, πῶς οἱ ἀδελφοί μας Χριστιανοί, ἔχουν μεγάλην χρείαν ἀπὸ λόγον Θεοῦ. Καὶ ὅτι χρεός ἔχουν ἐκεῖνοι, ὁποῦ σπουδάζουν νὰ μὴ τρέχουν εἰς ἀρχοντικά καὶ αὐτὰς μεγάλων, καὶ νὰ ματαιώνωσι τὴν σπουδὴν τους, διὰ νὰ ἀποκτήσουν πλοῦτον, καὶ ἀξιώματα, ἀλλὰ νὰ διδάσκωσι μάλιστα τὸν κοινόν λαόν, ὁποῦ ζῶσι μὲ πολλὴν ἀπαιδευσίαν, καὶ βαρβαρότητα, διὰ νὰ ἀποκτήσουν μισθὸν Οὐράνιον, καὶ δόξαν ἀμάραντον. Ἄλλὰ μὲ ὄλον ὁποῦ εἶχε τόσον πόθον, καὶ ζήλος πολὺς ἀναπτεν εἰς τὴν ἱεράν του καρδίαν, διὰ τὴν ὠφέλειαν τῶν πολλῶν, ὁμοῦς πάλιν καὶ συλλογιζόμενος πόσον εἶναι μέγα καὶ δύσκολον τὸ ἐγχείρημα τοῦ Ἀποστολικοῦ κηρύγματος, ὡς ταπεινόφρων καὶ μέτριος, δὲν ἐτόλμησε ἀφ' ἑαυτοῦ νὰ τὸ ἐπιχειρισθῇ, χωρὶς νὰ καταλάβῃ τὴν θεῖαν βούλησιν. Ὅθεν θέλων νὰ δοκιμάσῃ ἂν εἶναι τοῦτο θέλημα Θεοῦ, ἀνοίγει τὴν Θεῖαν Γραφήν· καὶ ᾧ τοῦ θαύματος! εὐρέθη εὐθὺς ἐμπροσθέν του τὸ λόγιον τοῦ Ἀποστόλου, ὁποῦ λέγει· «Μηδαὶς » τὸ ἑαυτοῦ ζητεῖτω, ἀλλὰ καὶ τὸ τοῦ ἑτέρου ἕκαστος. » (ἀ. ἰ. 24.) ἤγουν· ἂς μὴ ζητῇ τις μόνον τὸ συμφέρον τὸ ἐδικόν του, ἀλλὰ καὶ τὸ συμφέρον τοῦ ἀδελφοῦ του. Πληροφορηθεὶς λοιπὸν ἐκ τούτου, καὶ φανερώσας τὸν σκοπὸν του τοῦτον καὶ εἰς ἄλλους Πνευματικούς Πατέρας, καὶ λαβὼν συγχώρησιν παρ' αὐτῶν, πηγαίνει εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, διὰ νὰ ἀνταμώσῃ καὶ τὸν ἀδελφόν του Διδάσκαλον Χρύσανθον, ὅστις καὶ τὸν ἔδειξε καὶ μερικὴν τινα τέχνην Ῥητορικὴν, διὰ νὰ ὁμιλῇ τάχα, μὲ κάποιαν μέθοδον. Φανερώσας λοιπὸν καὶ εἰς τοὺς ἐκείσε εὐλαβεστέρους Ἀρχιερεῖς καὶ Διδασκάλους τὸν αὐτὸν λογισμὸν του, καὶ εὐρῶν ὄλους συμφώνως παρακινουήσας αὐτὸν εἰς τὸ θεῖον τοῦτο ἔργον, λαμβάνει ἔγγραφον ἀδει-

αν παρά τοῦ τότε Πατριαρχεύοντος Σεραφεῖμ τοῦ ἐκ Δελβίνου, καὶ οὕτως ἄρχισεν ὁ Μακάριος νὰ κηρύττῃ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν, πρῶτον μὲν εἰς τὰς Ἐκκλησίας, καὶ τὰ χωρία τῆς Κωνσταντινουπόλεως· ἐκεῖθεν δὲ ὑπῆγεν εἰς τὸν Ναύπακτον, εἰς Βραχώρι, εἰς Μεσολόγγι, καὶ ἄλλους τόπους, καὶ πάλιν ἀνέβη εἰς Κωνσταντινούπολιν· καὶ συμβουλευθεὶς μὲ τὸν τότε Πατριάρχην Σωφρόνιον, καὶ παρ' αὐτοῦ λαβὼν νέαν ἀδειαν καὶ εὐλογίαν, ἄρχισε νὰ κηρύττῃ πάλιν τὸν λόγον τοῦ Εὐαγγελίου μὲ περισσοτέραν θερμότητα καὶ ζῆλον. Καὶ δὴ περιελθὼν ὄλα σχεδὸν τὰ Δωδεκάνησα, καὶ διδάξας τοὺς Χριστιανοὺς νὰ μετανοοῦν, καὶ νὰ πράττουν ἀξία ἔργα τῆς μετανοίας, ἐκεῖθεν ἐγύρισεν εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος κατὰ τὸ 1775 ἔτος, καὶ περιπατήσας εἰς τὰ ἐκεῖ Μοναστήρια καὶ Σκήτας, καὶ διδάξας τοὺς ἐν αὐτοῖς Πατέρας, ἔμεινεν ὀλίγον καιρὸν ἀναγινώσκων τὰ θεῖα βιβλία τῶν Πατέρων. Μὴ δυνηθεὶς δὲ νὰ υποφέρῃ περισσότερον, ἀπὸ τὴν ἀγάπην, ὅπου ἀναπτεν εἰς τὴν καρδίαν του διὰ τὴν ὠφέλειαν τῶν Χριστιανῶν, (καθὼς πολλάκις ὁ ἴδιος τὸ ἔλεγεν εἰς πολλοὺς Πατέρας) ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὸ Ἅγιον Ὄρος, καὶ ἀρχινῶν ἀπὸ τὰ ἔξω τοῦ Ὄρους χωρία, ὑπῆγε κηρύττων εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, εἰς τὴν Βόρροϊαν, καὶ εἰς ὄλην σχεδὸν τὴν Μακεδονίαν. Ἐπροχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Χιμάρας, Ἀκαρνανίας, Αἰτωλίας, ἕως καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Ἄρταν καὶ τὴν Πρέβεζαν. Ἐκεῖθεν δὲ ἔπλευσεν εἰς τὴν Ἁγίαν Μαῦραν καὶ εἰς Κεφαλληνίαν, καὶ ὅπου ἂν ἐπήγαιεν ὁ Τρισμακάριστος, ἐγένετο μεγάλη σύναξις τῶν Χριστιανῶν, καὶ ἤκουσαν μετὰ καταύξεως καὶ εὐλαθείας τὴν χάριν καὶ γλυκύτητα τῶν λόγων του, καὶ ἀκολούθως ἐγένετο καὶ μεγάλη διόρθωσις καὶ ὠφέλεια ψυχικῇ. Ἦτο δὲ ἡ διδαχὴ του, καθὼς ἡμεῖς αὐτίκοσι αὐτῆς ἐγενόμεθα, ἀπλουστάτη, ὡσὰν ἐκείνη τῶν ἀλιέων. Ἦτο γαλήνιος καὶ ἡσυχίος, ὅπου ἐφαίνετο καθολικὰ νὰ εἶναι γεμάτη ἀπὸ τὴν χάριν τοῦ ἱλαροῦ καὶ ἡσυχου Ἁγίου Πνεύματος. Μάλιστα δὲ εἰς τὴν Νησον τῆς Κεφαλληνίας μέγαλον καρπὸν ψυχικῆς ὠφελείας ἔκαμεν ὁ Ἱερός οὗτος Διδάσκαλος μὲ τὸν σπόρον τῆς ἐν-θέου Διδασκαλίας του. Ἀλλὰ καὶ ὁ Θεὸς ἀνωθεν συνήρ-

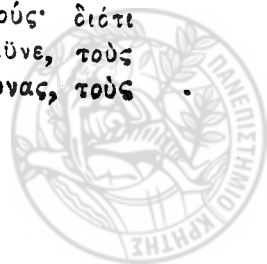
γει και ἐβεβαίονε τὰ λόγια του μετὰ τὰ ἀκόλουθα σημεῖα και θαύματα, καθὼς ποτε διὰ τῶν τοιούτων θαυμάτων ἐβεβαίονε και τὸ κήρυγμα τῶν Ἱερῶν Ἀποστόλων του. Διότι εἰς τὴν Νῆσον ταύτην ἦτον ἓνας πτωχὸς βάρπτης, ὅστις εἶχεν ἀπὸ χρόνων πολλῶν τὸ δεξιὸν γέρι ξηρὸν και ἀνενέργητον. Οὗτος λοιπὸν προσδαμῶν εἰς τὸν Ἅγιον, ἐδέετο νὰ τὸν ἰατρεύσῃ. Ὁ δὲ ἐπαρακίνησεν αὐτὸν νὰ ἔλθῃ μετὰ εὐλάβειαν εἰς τὴν διδαχὴν του, και ὁ Θεὸς θέλει τὸν σπλαγχνισθῆ. Ὑπήκουσεν ὁ πτωχὸς, και ἀφ' οὗ ἤκουσε τὴν διδαχὴν του, ὦ τοῦ θαύματος! τὴν ἄλλην ἡμέραν εὐρέθη τελείως ἰατρευμένος. Ἄλλος πάλιν παράλυτος, ἀκούων τοῦτο τὸ παράδοξον, ἔκαμε νὰ τὸν ὑπάγουν μετὰ τὴν κλίνην εἰς τὴν ὥραν τῆς διδαχῆς του, και μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἔμεινε και αὐτὸς ὄλος ὑγιῆς, δοξάζων τὸν Θεὸν και εὐχαριστῶν τὸν Ἅγιον. Εἰς τὸ κάστρον τῆς Ἀσσοῦ, ἦτον ἓνας εὐγενῆς, ὅστις εἶχε δεινὴν ἀσθενείαν εἰς τὰ αὐτῖα, ὅπου ἀπὸ πολλοὺς χρόνους ἦτον σχεδὸν χαμένη ἡ ἀκοή του. Οὗτος πηγαινὼν μετὰ εὐλάβειαν και πίστιν ἐκεῖ ὅπου ἐδίδασκεν ὁ Ἅγιος, εὐθὺς ἄρχισε νὰ ἀκούῃ καθαρὰ και ἀπὸ τότε ἔμεινε τεθεραπευμένος. Εἶναι ἓνα χωρίον τῆς Κεφαλληνίας ὀνομαζόμενον Κορονοί· ἀπὸ τοῦτο τὸ χωρίον περῶν ὁ Ἅγιος ἐν καιρῷ καλοκαιρίου, ἐδίψησεν εἰς τὸν δρόμον, και ἐζήτησε νὰ τοῦ δώσουν νερὸν ἀπὸ τὸ ξηροπήγαδον, ὅπου ἦτον ἐκεῖ κοντά. Οἱ ἄνθρωποι τοῦ εἶπαν ὅτι ἦτον εὐκαιρον, ὁμῶς διὰ νὰ κάμουν ὑπακοὴν, ἐπήγαν και εὐγαλαν ἀπὸ τὸ βάθος τοῦ πηγαδίου νερὸν γεμάτον ἀπὸ λάσπην και χῶμα και τοῦ τὸ ἔφρασαν, και βάνων αὐτὸ εἰς τὸ στόμα του, ἔπιεν ὀλίγον τί, και ἀπὸ τότε ἀνέβλυσε παραδόξως τὸ ξηροπήγαδον ἐκεῖνο νερὸν καθαρὸν, και εἶναι πάντοτε γεμάτον και τὸν χειμῶνα και τὸ καλοκαῖρι, και εἰς πολλὰς ἀσθενείας γίνεται ἰαματικόν. Διὰ τὸ πολὺ πλῆθος τοῦ λαοῦ, ὅπου δὲν τοὺς ἐχώρει κάμμια Ἐκκλησία, ἐξ ἀνάγκης ἔκανε τὴν διδαχὴν του ἔξω εἰς τὰς πεδιάδας, ὅθεν ἐσυνήθιζε, και ὅπου ἔμελλε νὰ σταθῇ νὰ διδάξῃ πρῶτον ἔλεγε, και ἐκατασκεύαζαν ἓνα Σταυρὸν ξύλινον μεγάλον, και τὸν ἕσταιναν ἐκεῖ. Ἐπειτα ἀκουμβίζων ἐπάνω εἰς τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ τὸ σκαμνί, τὸ ὅποιον, ὡς λέγουσι,

τοῦ τὸ ἑκατασκεύασεν ὡσάν θρονὶ ὁ Κοῦρτ Πασσᾶς, εἰς αὐτὸ ἀναβαίνων ἐδίδασκε, καὶ μετὰ τὴν διδαχὴν, τὸ μὲν σκαμνὶ τὸ ἐδιάλυε, καὶ τὸ ἔπερνε μαζί του ὅπου καὶ ἂν ἐπήγαιεν· ὁ δὲ Σταυρὸς ἔμενεν ἐκεῖ εἰς ἐνθύμησιν τοῦ Κηρύγματός του παντοτεινῆν. Εἰς ἐκείνους λοιπὸν τοὺς τόπους ὅπου ἦσαν στημένοι οἱ Σταυροὶ, ἐνήργει ὁ Θεὸς πολλὰ θαυμάσια. Διὸ καὶ εἰς τὸ μέσον τοῦ παζαρίου τοῦ Ἀργοστολιοῦ, ἧτις εἶναι χώρα τῆς αὐτῆς Κεφαλληνίας, ὅπου ἄφησεν ὁ Ἅγιος ἓνα τοιοῦτον Σταυρὸν, ἀνέβλησεν ἓνα νερὸν θαυμαστὸν, τὸ ὁποῖον φαίνεται ἕως τὴν σήμερον, χωρὶς ποτὲ νὰ ὀλιγοστεύσῃ.

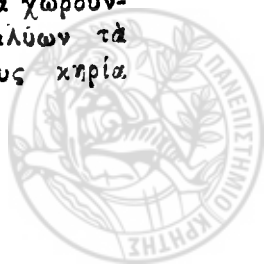
Απὸ τὴν Κεφαλληνίαν ἀπέρασεν εἰς τὴν Ζάκυνθον, συνωδευμένους μὲ περισσότερα ἀπὸ δέκα καίκια γεμάτα ἀπὸ εὐλαβεῖς Κεφαλλῆνας· ἀλλ' ὅμως ἐκεῖ δὲν ἠτύχησεν ὁ εὐλογημένος, ὅθεν ὀλίγον τι διδάξας μόνον, ἐγύρισε πάλιν εἰς Κεφαλληνίαν. Καὶ ἐκεῖθεν ἐπήγεν εἰς τοὺς Κορφοὺς, ὅπου καὶ ἐδεξιῶθη μεγάλως παρὰ πάντων, καὶ μάλιστα παρὰ τοῦ Ἡγεμόνος αὐτοῦ. Ἐπειδὴ ὅμως ἐσυναθή πληθὸς πολὺ ἀπὸ τὰ χωρία διὰ νὰ ἀκούσουν τὴν διδαχὴν τοῦ Ἁγίου, οἱ τῆς πόλεως προεστέοντες τὸν φθόνον φοβούμενοι, παρεκάλεσαν αὐτὸν νὰ ἀναχωρήσῃ ταχύτερον· καὶ οὕτως, ἵνα μὴ αἴτιος γένηται σκανδάλων καὶ ταραχῶν εἰς τοὺς λαοὺς, ἐκεῖθεν ἀναχωρήσας μετέβη εἰς τὸ ἀντίπερα μέρος τῆς στερεᾶς, ἧγουν τῆς Ἀρβανιτίας, ὀνομαζόμενον Ἅγιοι Σαράντα, καὶ ἐκεῖ ἐδίδασκε τοὺς Χριστιανοὺς, περιπατῶν καὶ διερχόμενος τὰς βαρβαρικὰς ἐκείνας Ἐπαρχίας, εἰς τὰς ὁποίας ἐκινδύνευε νὰ χαθῇ τελείως ἡ εὐσέβεια, καὶ ἡ Χριστιανικὴ ζωὴ, διὰ τὴν πολλὴν ἀμάθειαν ὅπου εἶχον οἱ ἐκεῖσε Χριστιανοί, καὶ διὰ τὰ πολλὰ κακὰ καὶ φόνους καὶ κλεψίας, καὶ ἄλλας μυρίας παρανομίας, εἰς τὰς ὁποίας ἦσαν δεδομένοι, καὶ παρ' ὀλίγον ἦσαν χειρότεροι εἰς τὴν κακίαν ἀπὸ τοὺς ἄσεβεις· ὅθεν εἰς τούτων τῶν Χριστιανῶν τὰς κεχερωμένας καὶ ἐξηγριωμένας καρδίας σπείρας τὸν σπόρον τοῦ Θεοῦ λόγου ὁ Ἱερὸς Κοσμᾶς, ἔκαμε, συνεργούσης τῆς Θείας Χάρτιτος, πολλοὺς καὶ μεγάλους καρπούς· διότι τοὺς ἀγρίους ἠμέρωσε, τοὺς ληστὰς κατεπράυνε, τοὺς ἀσπλάγχχνους καὶ ἀνελεήμονας, ἔδειξεν ἐλεήμονας, τοὺς

ἀνευλαβείς ἔκαμεν εὐλαβείς, τοὺς ἀμαθεῖς καὶ ἀγροίκους εἰς τὰ Θεῖα ἐμαθήτευσε, καὶ τοὺς ἔκαμε νὰ συντρέχουν εἰς τὰς Ἱερὰς Ἀκολουθίας, καὶ ὅλους ἀπλῶς τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἔφερεν εἰς μεγάλην μετάνοιαν καὶ διόρθωσιν ὥστε ὅπου ἔλεγον ὅλοι διτι εἰς τοὺς καιροὺς των ἐφάνη ἓνας νέος Ἀπόστολος.

Εκατάστησε Σχολεῖα πανταχοῦ διὰ μέσου τῆς διδασκαλίας του, τόσον Ἑλληνικά, ὅσον καὶ Κοινὰ, τόσον εἰς τὰς χώρας, ὅσον καὶ εἰς τὰ χωρία, διὰ νὰ πηγαίνουν τὰ παιδιά εἰς αὐτὰ καὶ νὰ μαθαίνουν δωρεάν τὰ ἱερὰ γράμματα, καὶ ἐκ τούτων νὰ στερεώνωνται μὲν εἰς τὴν πίστιν καὶ τὴν εὐσέβειαν, νὰ ὀδηγῶνται δὲ εἰς τὴν ἐνάρετον ζωὴν καὶ πολιτείαν. Κατέπεισε τοὺς πλουσίους καὶ ἠγόρασαν ὑπὲρ τὰς τέσσαρας χιλιάδας κολυμβήθρας μεγάλας χαλκωματένιας, πρὸς δώδεκα γρόσια τὴν κάθε μίαν, καὶ τὰς ἀφιέρωσεν εἰς τὰς Ἐκκλησίας, ἵνα εὐρίσκωνται ἐκεῖ παντοτενὰ πρὸς μνημόσυνόν τους, διὰ νὰ βαπτίζωνται καθὼς πρέπει τὰ παιδιά τῶν Χριστιανῶν. Ὅμοίως κατέπεισε τοὺς ἔχοντας τὸν τρόπον καὶ ἠγόραζον Βιβλία πατερικά, καὶ χριστιανικαῖς διδασκαλίαις, κομπολόγια, σταυροῦδια μικρὰ, καὶ μπόλιας, καὶ χτένια, ἀπὸ τὰ ὅποια τὰ μὲν βιβλία τὰ ἐμοίραζε χάριν εἰς ἐκείνους ὅπου ἤξευραν γράμματα, ἢ εἰς ἐκείνους ὅπου ὑπέσχοντο νὰ μάθουν ταῖς δὲ μπόλιας ἐμοίραζε (ὑπὲρ τὰς τεσσαράκοντα χιλιάδας) εἰς τὰς γυναῖκας, διὰ νὰ σκεπάζουν τὴν κεφαλὴν των. Τὰ δὲ χτένια εἰς ἐκείνους, ὅπου ἔταζον νὰ ἀφήσουν τὰ γένεια, καὶ νὰ ζῶσιν ἐνάρετα καὶ χριστιανικά. Τὰ δὲ κομπολόγια καὶ σταυροῦδια ἐμοίραζεν (ὑπὲρ τὰς πεντακοσίας χιλιάδας) εἰς τὸν κοινὸν λαόν, διὰ νὰ συγχωροῦν τοὺς ἀγοράζοντας.

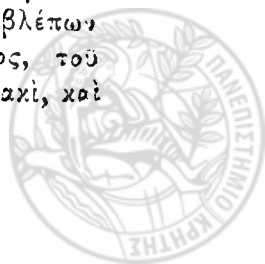
Εἶχε τεσσαράκοντα, ἢ πεντήκοντα Ἱερεῖς, ὅπου τὸν ἠκολούθουν κατόπιν, καὶ ὅταν ἐμελλε νὰ ὑπάγῃ ἀπὸ μίαν χώραν εἰς ἄλλην, ἐπαράγγελτε πρῶτον εἰς τοὺς Χριστιανούς νὰ ἐξομολογηθοῦν, νὰ νηστεύσουν καὶ νὰ κάμουν καὶ ἀγρυπνίαν, καὶ μεγάλην φωτοχυσίαν. Εἶχε γὰρ ἐπίτηδες κατασκευασμένα μανουάλια ξύλινα χωροῦντα κάθε ἓνα ἀπὸ ἑκατὸν κηρίν, τὰ ὅποια διαλύων τὰ ἔπερνε μαζί του. Ἐπειτα μοιράζων εἰς ὅλους κηρία

δωρεάν, έβαλλε τούς Έρεείς και εδιάβαζαν τὸ Ἅγιον Εὐ-
γέλαιον, και έχριόντο ὅλοι οἱ Χριστιανοί, και εἰς τὸ τέ-
λος ἔκαμνε τὴν διδαχὴν. Ἐπειδὴ δὲ τοῦ ἠκολούθη λαός
πολὺς, δύο και τρεῖς χιλιάδες, ἐπρόσταζεν ἀπὸ τὸ ἑσπέ-
ρας, και ἠτοιμαζαν σακκία πολλὰ ψωμί, και καζάνια σι-
τάρη βρασμένον, ἔπειτα τὰ ἐπήγαιναν ἔξω εἰς τὸν δρόμον
ἀπὸ ἐκεῖ ὁποῦ ἤθελε νὰ διαβῆ ὁ λαός, και οὕτως ἔπερναν
ὅλοι ἀπὸ ἐκεῖνος, και ἐσυγχώρουν ζῶντας και τεθνεώτας.

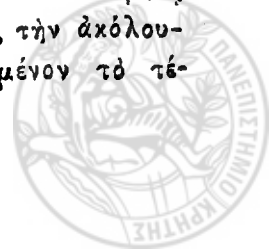
Ενήργησε δὲ ὁ Θεός δι' αὐτοῦ και ἐκεῖ εἰς τὴν Ἄλβα-
νίαν, ὁμοίως και εἰς ἄλλους τόπους τοιαῦτα θαυμά-
σια. Ἐνας Τοῦρκος ἀξιωματικός, ἡ ἀπὸ τούς Ἑβραίους,
ἡ ἀπὸ τὸν δαίμονα παρακινημένος, τόσον μίσος ἔλαβε
κατὰ τοῦ Ἁγίου, ὁποῦ μίαν φοράν καβαλικεύων τὸ
ἄλογόν του, ἔτρεχε διὰ νὰ τὸν φθάσῃ, και νὰ τὸν κακο-
ποιήσῃ. Ἄλλὰ τρέγων τὸ ἄλογον τὸν ἔριξε κάτω,
και ἐσύντριψε τὸν δεξιόν του πόδα, και γυρίζων εἰς
τὸ σπῆτι του, εὔρε τὸν υἱόν του ἀποθαμμένον· ὄθεν με-
τανοήσας ἔστειλεν ἐπιστολὴν εἰς τὸν Ἅγιον, και ἐζήτησε
παρ' αὐτοῦ συγχώρησιν. Ἀπὸ τούς Φιλιάτες οἱ πρῶτοι
Ἄγαδες ὑπήγαν διὰ νὰ ἴδουν τὸν Ἅγιον, και νὰ ἀκού-
σουν τὴν διδαχὴν του, και ἐπειδὴ ἦτον καλοκαιρι, ἐκοι-
μήθησαν ἔξω εἰς τὸν κάμπον, και πρὸς τὰς πέντε ὥρας
τῆς νυκτός ἴδον ἕν φῶς οὐράνιον, ὡσάν σύγνεφον, ὁποῦ
ἐσκέπαζε τὸν τόπον ἐκεῖνον ὁποῦ ἐκάθητο ὁ Ἅγιος, τὸ
ὁποῖον ἐδιηγούντο εἰς τούς Χριστιανούς· ὄθεν τὸ πρῶτ
ἐζήτησαν νὰ τούς δώσῃ τὴν εὐχὴν του ὁ Ἅγιος ἀπὸ τὴν
καρδίαν του, και ὄχι ἀπὸ τὰ χεῖλη του.

Αλλος πάλιν Τοῦρκος ἀξιωματικός ἀπὸ τὴν Καβάιαν
εἶχε δεινὴν ἀσθένειαν φιάγγου, ὁποῦ δὲν ἠδύνατο
νὰ χύσῃ τὸ νερόν του. Οὗτος ἀκούων διὰ τὸν Ἅγιον,
ἔστειλε τὸν δούλον του, παρακαλῶν αὐτόν νὰ ὑπάγῃ
ἐκεῖ, διὰ νὰ τὸν εὐχρηθῇ, και διὰ μέσου του ἵσως ὁ Θεός
νὰ τὸν ἰατρεύσῃ· ὁ Ἅγιος δὲν ἠθέλησε νὰ ὑπάγῃ, ὄνο-
μάζων τὸν ἑαυτόν του ἁμαρτωλόν. Πάλιν ἔστειλεν ὁ
Τοῦρκος τὸν δούλόν του μετ' ἕνα ἀγγεῖον νερόν, παρακα-
λῶν τὸν Ἅγιον νὰ τοῦ τὸ εὐλογήσῃ. Τότε βλέπων
τὴν μεγάλην εὐλάβειαν τοῦ Τοῦρκου ὁ Ἅγιος, τοῦ
ἐμήνυσε νὰ κάμῃ δύο προστάγματα, νὰ μὴ πίνῃ ρακί, και

νά μοιράση τὸ δέκατον τοῦ πλούτου του εἰς τοὺς πτω-
 χους, καὶ ἀφ' οὗ ὑπεσχέθη νὰ τὰ κάμη, εὐλόγησε τὸ νε-
 ρόν· καὶ πίνων αὐτὸ ὁ ἀσθενής, εἰς τέσσαρας ἡμέρας ἰ-
 ατρεύθη τελείως, ὅθεν ἔκαμε μεγάλας ἐλεημοσύνας. Κατὰ
 τὸ Φανάρι εἰς τόπον λεγόμενον Λακούρισι ἕνας Τούρκος
 ἐξουσιαστής τοῦ τόπου βλέπων τὸν Σταυρόν, ὅπου
 ἀφῆκεν ἐκεῖ ὁ Ἅγιος ὅταν ἐδίδαξε, καθὼς εἶχε συνήθειαν,
 ὡς προείπομεν, τοῦτον λέγων βλέπων, τὸν εὐγαλεν
 ἀπὸ τὸν τόπον του, καὶ τὸν ἔφερεν εἰς τὸ σπήτι του, διὰ
 νὰ κάμη δύο στύλους τοῦ κραβάτου του, ὅπου εἶχεν εἰς
 τὴν δραγόνταν του, ἀλλ' εὐθύς, ὦ τοῦ θαύματος! γίνε-
 ται ὡσάν ἕνας φοβερός σεισμός, καὶ μὴ δυνάμενος νὰ στα-
 θῇ εἰς τοὺς πόδας του, ἔπεσε κατὰ γῆς, κυλιώμενος ὡραν
 πολλήν, καὶ ἀφρίζων καὶ τρίζων τοὺς ὀδόντας του, ὡσάν
 δαιμονισμένος. Ὑστερον δὲ σηκωθείς ἀπὸ δύο Τούρκους,
 ὅπου ἐδιδάχαινον ἐκεῖθεν, καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν ἑαυτὸν του,
 ἐγνώρισε πῶς τοῦτο τὸ ἔπαθεν ἀπὸ θεϊκῆν ὀργήν, διὰ τὴν
 τόλμην ὅπου ἔλαβε, καὶ εὐγαλε τὸν τίμιον Σταυρόν, ὅθεν
 μόνος του τὸν ἐπῆγε, καὶ τὸν ἐστερέωσε πάλιν εἰς τὸν
 τόπον ὅπου ἦτον καὶ προτῆτερα, καὶ κάθε ἡμέραν ἐπῆ-
 γαινε, καὶ τὸν ἐφίλει μὲ μεγάλην εὐλάβειαν· καὶ ἄλλην
 φοράν ὅπου ἐπέραςεν ἐκεῖθεν ὁ Ἱερός Διδάσκαλος, ἔδρα-
 μεν αὐτὸς ὁ ἴδιος Τούρκος εἰς προσκύνησιν του, καὶ ἐδι-
 ηγεῖτο παρρησίᾳ εἰς ὄλους τὸ θαῦμα, καὶ ἐζήτηι ταπει-
 νῶς τὴν συγχώρησιν.

Επειδὴ ὁ Ἅγιος ἤλεγχε τὰς γυναῖκας ἐκείνας, ὅπου
 φοροῦν στολίδια, τὰς ἐκατάπεισε διὰ τῆς διδασχῆς
 του νὰ τὰ ἀπορρίψουν ὅλα, τόσον ὅπου καὶ μερικαῖς ἐ-
 μαυροφοροῦσαν. Μία γυναῖκα πλουσία εἰς τὴν Κόριτζαν
 εἶχε παιδίον, τοῦ ὁποίου τὴν κεφαλὴν ἐστόλιζε μὲ πολλὰ
 φλωρία, καὶ ἄλλα στολίδια περιττά· ταύτην τὴν γυναῖκα
 ἐσυμβούλευσε πολλάκις ὁ Ἅγιος νὰ διαμοιράση ταῦτα
 εἰς πτωχὰ παιδιά, ἐὰν θέλῃ νὰ ζήσῃ τὸ τέκνον της. Ἄλ-
 λά δὲν τοῦ ὑπήκουσε· τέλος της λέγει, ὅτι ἂν δὲν εὐγά-
 λῃ ἀπὸ τὸ παιδί της τὰ στολίδια, ἔχει νὰ τὸ στερηθῇ
 ὀγλίγωρα· καὶ ἐπειδὴ οὔτε τότε ἐκαταπέιθη, τὴν ἀκόλου-
 θον ἡμέραν εὗρηκεν εἰς τὸ στρῶμα ἀποθαμένον τὸ τέ-

κνον της, και τότε ἐγνώρισεν, ὅτι διὰ τὴν ἀπειθειάν της ὁ Θεὸς τὴν ἐπαίδευσεν.

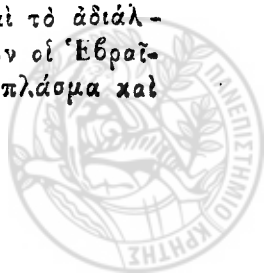
Πάλιν, ἐπειδὴ ὁ Ἅγιος ἐπήγαιεν, ἐδίδασκε τοὺς Χριστιανοὺς νὰ μὴν κάμνουν παζάρια τὴν Κυριακὴν, οὔτε ἄλλας ἐργασίας, ἀλλὰ νὰ πηγαίνουν εἰς τὰς Ἐκκλησίας, καὶ νὰ ἀκούουν τὰς Ἱερὰς Ἀκολουθίας, καὶ τὰ θεῖα λόγια καὶ ὅσοι τοῦ παρήκουον, ὁ Θεὸς τοὺς ἐπαίδευσεν μὲ διάφορα παιδευτήρια· ὅθεν εἰς τόπον λεγόμενον Χαλκιάδες ἕως μίαν ὥραν μακρὰν ἀπὸ τὴν Ἄρταν, ἕνας πραγματευτὴς, ἐπειδὴ παρήκουσε, καὶ ἐτόλμησε νὰ πραγματευθῆ τὴν Κυριακὴν, εὐθὺς ἐξηράνθη ἡ χεὶρ του, δρᾶμῶν δὲ πρὸς τὸν Ἅγιον καὶ ζητήσας συγχώρησιν διὰ τὴν ἁμαρτίαν του, μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἰατρεύθη.

Ομοίως εἰς τὴν Πάργαν ἕνας ἐργοστασιάρχης, ἐπειδὴ ἠθέλησε νὰ πωλήσῃ μερικόν πρᾶγμα τὴν Κυριακὴν, ἐπίσθη τὸ χεὶρ του. Ὁμολογήσας δὲ τὴν ἁμαρτίαν του ἐμπρὸς εἰς τὸν Ἅγιον, καὶ νουθετηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, ἔλαβε τὴν συγχώρησιν ὁμοῦ καὶ τὴν ποθουμένην ἰατρείαν τῆς χειρὸς του. Κατὰ τὸ Ξηρόμερον ἔτυχε μία γυναῖκα, καὶ ἐζύμωσε τὴν Κυριακὴν, καὶ ἀφ' οὗ εὗγαλε τὸ ψωμί ἀπὸ τὸν φούρνον, τὸ ἤυρε κόκκινον ὡσάν νὰ τὸ εἶχε ζημώσῃ μὲ αἷμα· ὅθεν προσπίπτουσα εἰς τοὺς πόδας τοῦ Ἁγίου, ἔλαβε τὴν πρέπουσαν διόρθωσιν. Εἰς ἄλλα δὲ μέρη, διατὶ δὲν ἐφυλάχθη τὸ πρέπον σέβας τῆς Κυριακῆς, ἄλλου ἔσκασε τὸ βόδι του, ἄλλου τὸ μουλᾶρι του, ἄλλος ἐδαίμονίσθη, καὶ ἄλλος εὗρε τὸ παιδί του ἀποθαιμένον.

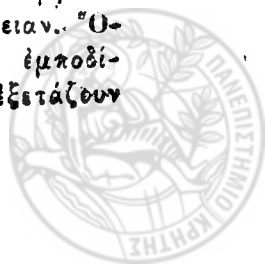
Εἰς ἕνα χωρίον τῆς Κασορίας, ὀνομαζόμενον Σέλτζα, μία γυναῖκα ἔχουσα εὐλάβειαν εἰς τὸν Ἅγιον, ἐπῆρε τὸ νερόν, μὲ τὸ ὅποιον ἐνιψέ ποτε τὸ πρόσωπόν του ὁ Ἅγιος καὶ τὸ ἐφύλαξεν εἰς ἀγγεῖον ὑάλινον, καὶ ᾧ τοῦ θαύματος! μέσα εἰς αὐτὸ ἐφύτρωσεν ἕνα χορτᾶρι μὲ δύο φύλλα μόνον, τὸ ὅποιον ἔγινε μεγάλον ὅσον ἦτο τὸ ἀγγεῖον, καὶ ἔπλεεν πάντα εἰς τὸ νερόν χωρὶς νὰ ἔχη ρίζαν, καὶ δὲν ἤλλαξε τελείως τὸ χρῶμα του, ἀλλ' ἔμεινε δροσερόν διὰ ἕνα ὀλόκληρον χρόνον, εἰς τρόπον ὅπου ἰθαύμαζον ὅσοι τὸ ἐβλεπαν, καὶ αὐτὸ τὸ νερόν ἔκαμε πολλὰς ἰατρείας εἰς πολλοὺς, καθὼς ἔλεγεν ἡ αὐτὴ εὐλαβῆς γυ-

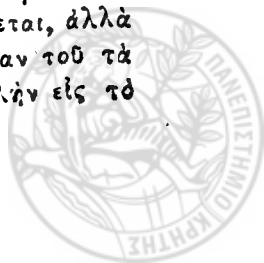
νή. Αὐτὰ καὶ ἄλλα περισσοῦτερα ἐνήργησε δι' αὐτοῦ ὁ Θεός, τὰ ὁποῖα ἡμεῖς διὰ συντομίαν ἀφίνομεν. Ἐπειδὴ δὲ ὁ Ἅγιος πολλοῖς φοραῖς ἔλεγεν εἰς τὴν διδασχὴν του, ὅτι ἐπρὸςκαλέσθη εἰς τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου ἀπὸ αὐτὸν τὸν ἴδιον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ διὰ τὴν ἀγάπην αὐτοῦ μέλλει νὰ χύσῃ τὸ αἷμά του, ἔλαβε τέλος πάντων ἡ πρόρρησις του αὐτῆ τὴν ἔχθασιν· τὴν ἔλαβε δὲ τοιοῦτοτρόπως. Ὁ Ἀποστολικὸς οὗτος Διδάσκαλος ποτὲ δὲν ἤνοιξε στόμα νὰ εἰπῆ λόγον ἐναντίον τῶν Ἑβραίων, οὔτε εἰς τὴν Θεσσαλονικὴν, οὔτε εἰς τὴν Κοσσορίαν, οὔτε εἰς τὰ Ἰωάννινα, οὔτε εἰς κανένα ἄλλο μέρος ὅπου ἦσαν Ἑβραῖοι, ἀλλὰ μόνον τοὺς Χριστιανούς· ἐδίδασκε νὰ πολιτεύωνται ὡσάν Χριστιανοί, καὶ νὰ φυλάττουν ἀλήθειαν καὶ ἐμπιστοσύνην πρὸς τοὺς ἐξουσιαστάς ὅπου τοὺς ἐδώκεν ὁ Θεός, καθὼς οἱ ἴδιοι Ἀλβανίται πηγαίνοντες ἐκεῖ, ὅπου ἐδίδασκεν εἰς τὰς ἐξω πρεδιάδας τὰ ἤκουον ἀπὸ τοῦ στόματος του καὶ ὡς ἄνθρωπον Θεοῦ τὸν ἐκήρυττον, εἰς τὸσον ὅπου καὶ ὁ Κοῦρτ Πασσᾶς ἀκούων τὴν καλὴν του φήμην, ἐπρόσταξε καὶ ἦλθεν ἔμπροσθέν του, καὶ τόσον καλὰ τοῦ ἤρесе νὰ ὁμιλίῃ τρυ, ὥστε καὶ τὸ θρονὶ ἐκεῖνο ὅπου προεῖπαμεν τοῦ ἐκατασκεύασε καὶ μὲ κατηφὲ τὸ ἐνδύσε διὰ νὰ ἀναβαίῃ εἰς αὐτὸ καὶ νὰ διδάσκη ἀπὸ ὑψηλὰ τοὺς λαούς. Ἀλλὰ τὸ παμπόνηρον καὶ μιαρῶτατον τοῦτο γένος τῶν μισοχριστῶν Ἑβραίων, καθὼς εἰς τοὺς ἀπερασμένους αἰῶνας ἔδειξε πάντοτε ἄκραν κακίαν ἐναντίον τῶν Χριστιανῶν, οὕτω καὶ τώρα μὴ ὑπερέρον νὰ κηρύττεται ἡ πίστις καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, οἱ Ἑβραῖοι ὅπου κατοικοῦν εἰς τὰ Ἰωάννινα, ὑπῆγαν οἱ θεοήλατοι καὶ εἶπαν εἰς τὸν Πασσᾶν τοῦ τόπου πῶς ὁ Ἱερὸς οὗτος Κοσμᾶς ἦτον ἀπεσταλμένος ὁπὸ τοὺς Μοσχοβίους διὰ νὰ ξεπλανᾷ τὸν Βασιλικὸν Παγιάν νὰ πηγαίνου εἰς τὴν Μοσχοβίαν· ἀλλὰ τοῦτον μὲν ἡ Θεία Πρόνοια τότε τὸν διεφύλαξεν ἀπὸ τὴν θανατηφόρον ταύτην ἐπιβουλήν· ἐπροξενήθη ὁμως ἀρκετὴ ζημία χρημάτων εἰς τὸ κοινόν τῶν Χριστιανῶν. Ἐντεῦθεν λοιπόν ὁ Ἱερὸς Κοσμᾶς ἤρχισε νὰ στηλιτεύῃ τὴν πονηρίαν καὶ τὸ ἀδιάλλακτον μῖσος ὅπου ἔχουν κατὰ τῶν Χριστιανῶν οἱ Ἑβραῖοι, καὶ ἐπειδὴ φανερὰ ἀπεδείχθη πῶς ἦτο πλάσμα καὶ

σαφής συκοφαντία ἐκείνη ἢ κατηγορία ὅπου ἔκαμαν εἰς τὸν Πασσᾶν, πάλιν ὑπῆγεν εἰς Ἰωάννινα, καὶ πρῶτον μὲν ἐκατάπεισε τοὺς Χριστιανοὺς νὰ μεταβάλλωσι τὸ κοινὸν παζάρι ἀπὸ τὴν Κυριακὴν εἰς τὸ Σάββατον, τὸ ἴσχυον τοὺς ἐπροξένησε μεγίστην φθοράν. Δεύτερον τοὺς ἐκήρυξε διὰ φανεροὺς ἔχθρους, καὶ ὅτι εἶναι ἔτοιμοι κάθε καιρὸν νὰ κάνουν κάθε κακὸν εἰς τοὺς Χριστιανούς. Τρίτον θέλων νὰ εὐγάλη ἀπὸ τὰς κεφαλὰς τῶν Χριστιανῶν τὰς μακρὰς φούντας καὶ τὰ τοιαῦτα, τὰ ὅποια δία τὰ ἡγέραζον ἀπὸ τοὺς Ἰβραίους, τοὺς ἐδίδασκε πῶς εἶναι ἀκόθαρτα, ὅτι ἐπιταυτεῦ διὰ τοὺς Χριστιανούς εἰ θεοκτόνοι τὰ μολύνουσι, καὶ νὰ μὴ τὰ ἀγορεύωσιν ὀλοτελα· καὶ λοιπὸν μὴ ὑποφέροντες πλέον νὰ βλέπουν καὶ νὰ ἀκούουν τὸν Ἅγιον ἐλεγχοντα αὐτούς, ὑπῆγον εἰς τὸν Κούρτ Πασσᾶν καὶ τοῦ ἔδωκαν πουργεῖα πολλὰ διὰ νὰ τὸν εὐγάλη ἀπὸ τὴν ζωὴν. Ὅστις καὶ συμβουλευθεὶς μὲ τὸν χόντζαν του, ἀπεφάσισε διὰ μέσου αὐτεῦ νὰ τὸν θανατώσῃ, τὸ ὅποιον καὶ ἔγινε μὲ τοιοῦτον τρόπον. Συνήθειαν εἶχεν ὁ Ἅγιος ὅπου καὶ ἂν ἐπήγαينه διὰ νὰ διδάξῃ νὰ πέρνῃ πρῶτον τὴν ἄδειαν ἀπὸ τὸν Ἀρχιερέα τοῦ τόπου, ἢ ἀπὸ τοὺς ἐπιτρόπους του, ὁμοίως νὰ στέλλῃ ἀνθρώπους Χριστιανούς νὰ πέρνουν τὴν αὐτὴν ἄδειαν καὶ ἀπὸ τοὺς ἐξωτερικοὺς ἐξουσιαστὰς, καὶ οὕτως ἐκήρυττεν ἀνεμποδίστως. Πηγαίων λοιπὸν εἰς ἓνα χωριὸν τῆς Ἀλβανιτίας λεγόμενον Κολικόντασι, ἔλαβε τὴν ἄδειαν παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως τοῦ τόπου. Ἐρευνῶν δὲ καὶ διὰ τοὺς ἐξωτερικοὺς ἐξουσιαστὰς, καὶ μανθάνων ὅτι ὁ Κούρτ Πασσᾶς ὤριζε τοὺς τόπους ἐκείνους, ὅστις ἐκάθητο εἰς μίαν Πόλιν Μπεράτι ὀνομαζομένην, μακρὰν δώδεκα ὥρας· μανθάνων δὲ καὶ ὅτι ὁ χόντζας τοῦ Πασσᾶ ἐκάθητο ἐκεῖ κοντὰ, ἔστειλεν ἄνθρωπον, καὶ ἐπήρε τὴν ἄδειαν καὶ ἐδίδαξε, πλὴν δὲν εὐχαριστήθη, ἀλλ' ἐζήτηε νὰ ὑπάγῃ καὶ μόνος του εἰς τὸν χόντζαν διὰ τὸ ἀσφολέερον. Οἱ Χριστιανοὶ τὸν ἐμπόδιζον πρὸς ὥραν λέγοντές του, ὅτι ποτὲ δὲν ἔκαμε τοιοῦτον πρᾶγμα νὰ ὑπάγῃ οὐτοπροσώπως εἰς τοὺς ἐξουσιαστὰς νὰ ζητήσῃ ἄδειαν. Ὅμως δὲν ἠδυνήθησαν εἰς ὄλον τὸ ὕστερον νὰ τὸν ἐμποδίσουν· ὅθεν λέγων εἰς αὐτούς ὁ Ἅγιος νὰ μὴν ἐξετάζου

περισσότερον, πέρνει μαζί του τέσσαρας Καλογήρους, καὶ ἓνα Παπᾶν διὰ δραγουμάνον, καὶ πηγαίνει εἰς τὸν γόντζαν. Ὁ γόντζας καμώνεται καὶ τοῦ λέγει, πῶς ἔχει γράμματα ἀπὸ τὸν Κούρτ Πασσᾶ, ὅστις τὸν διορίζει διὰ νὰ τὸν στείλῃ εἰς αὐτὸν διὰ νὰ συνομιλήσουν. Ὁθεν ἐπρόσταξε τοὺς ἀνθρώπους του νὰ φυλάγουν τὸν Ἅγιον, ἕως νὰ τὸν στείλῃ εἰς τὸν Πασσᾶν, καὶ νὰ μὴ τὸν ἀφήσουν νὰ εὐγῇ ἀπὸ τὴν Αὐλὴν του. Τότε ἐκατάλαβεν ὁ εὐλογημένος Διδάσκαλος, πῶς ἔχουν νὰ τὸν θανατώσουν· ὅθεν ἐδόξασε, καὶ εὐχαρίστησε τὸν Δεσπότην Χριστὸν, ὁποῦ τὸν ἤξιωσε νὰ τελειώσῃ τὸν δρόμον τοῦ Ἀποστολικοῦ Κηρύγματος μετὰ Μαρτύριον. Ἐπειτα στραφείς πρὸς τοὺς Καλογήρους, ὁποῦ τὸν συνώδευαν, τοὺς λέγει ἐκεῖνο τὸ Ψαλτικόν· « διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν » καὶ ὄλην ἐκείνην τὴν νύκτα ἐδοξολόγει μετὰ Ψαλμοῦς τὸν Κύριον, χωρὶς νὰ δείξῃ ὀλότιστα κανένα σημεῖον λύπης διὰ τὴν στέρξιν τῆς ζωῆς του, ἀλλὰ μάλιστα φαινόμενος χαριέστατος εἰς τὸ πρόσωπον, ὡσὰν νὰ ἐπήγαιεν εἰς χαρὰς καὶ ξεφαντώματα. Ἄφ' οὗ δὲ ἐξημέρωσε, τὸν ἐπῆραν ἑπτὰ δῆμιοι Τούρκοι, καὶ τὸν ἔβαλαν ἐπάνω εἰς ἓνα ἄλογον, καμωνόμενοι τάχα, πῶς ἔχουν νὰ τὸν ὑπάγουν εἰς τὸν Κούρτ Πασσᾶν· ἀλλ' ὅταν ἀπεμακρίνησαν ἕως δύο ὥρων διάστημα, τὸν ἔφεραν ἐκεῖ ὁποῦ ἔτρεχεν ἓνας μέγας ποταμὸς, καὶ οὕτω ξεπεζεύοντες αὐτὸν, τοῦ ἐφανέρωσαν τὴν προσογῆν ὁποῦ εἶχαν ἀπὸ τὸν Κούρτ Πασσᾶν διὰ νὰ τὸν θανατώσουν. Ὁ Ἅγιος ἐδέχθη μετὰ χαρᾶς τὴν τοιαύτην κατ' αὐτοῦ ἀπόφασιν, καὶ κλίνας τὰ γόνατα, προσευχήθη εἰς τὸν Θεὸν εὐχαριστῶν καὶ δοξάζων αὐτὸν, ὅτι διὰ τὴν ἀγάπην του θυσιάζει τὴν ζωὴν του, καθὼς ἐπεθύμει πάντοτε ἡ ψυχὴ του. Ἐπειτα συκωθεὶς, εὐλόγησε σταυροειδῶς τὰ τέσσαρα μέρη τοῦ Κόσμου καὶ τυχῆθη πάντας τοὺς Χριστιανούς, ὁποῦ φυλάττουσι τὰς παραγγελίας του. Οἱ δὲ δῆμιοι τὸν ἐκάθησαν κοντὰ εἰς ἓν δένδρον, καὶ ἠθέλησαν διὰ νὰ δέσουν τὰ χέρια του, ἀλλ' ὁ Ἅγιος δὲν τοὺς ἄφησε, λέγων εἰς αὐτοὺς ὅτι δὲν ἀντιστέκεται, ἀλλὰ κρατεῖ σταυρωμένα τὰ χέρια του ὡσὰν νὰ εἶχαν τοῦ τὰ δέση. Ἐπειτα ἀκούμβησε τὴν Ἱερὰν του κεφαλὴν εἰς τὸ

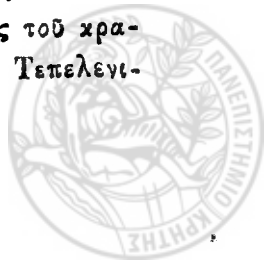

δένδρον, και οὕτω τὸν ἔβησαν οἱ βάρβαροι ἀπὸ τὸν λαιμόν με ἐν σχοινίον, και εὐθὺς μόνον ὁποῦ τὸν ἔσφιγξαν ἀπέταξε τὸ θεῖον πνεῦμά του εἰς τὰ οὐράνια, και οὕτως ὁ Τρισμακάριστος Κοσμάς, ὁ κοινοφελέστατος ἐκεῖνος ἄνθρωπος, και τοῦ κόσμου Κόσμος ὁ εὐκοσμήτατος, νὰ λάβῃ διπλοῦς τοὺς στεφάνους παρὰ Κυρίου, και ὡς Ἰσαπόστολος και ὡς Ἱερομάρτυς, ὦν εἰς ἡλικίαν ἐξήντα πέντε χρόνων. Τὸ δὲ τίμιον αὐτοῦ Λεῖψανον, γυμνώσαντες οἱ δῆμιοι τὸ ἔσσαν και τὸ ἔρριψαν εἰς τὸν ποταμὸν με μίαν μεγάλην πέτραν εἰς τὸν λαιμόν. Οἱ δὲ Χριστιανοὶ μαθόντες τοῦτο, ἔτρεξαν παρευθὺς διὰ νὰ τὸν εὐγάλουν, και ἐρευνήσαντες με δίκτυα και με ἄλλους τρόπους, δὲν ἠδυνήθησαν νὰ τὸ εὔρουν. Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἕνας Ἱερεὺς εὐλαβῆς, Παπᾶ Μάρκος δομαζόμενος, ἐφημέριος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ χωρίου Κολικόντασι, κειμένου πλησίον τοῦ ποταμοῦ, τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν Εἰσοδίων· οὗτος λέγω ἐμβαίνων εἰς ἐν μονόξυλον και κάμνων τὸν σταυρόν του ὑπῆγε διὰ νὰ ἐρευνήσῃ, και πορευθὺς, ὧ τοῦ θαύματος! βλέπει τὸ Ἅγιον Λεῖψανον ὁποῦ ἔπλεεν ἐπάνω εἰς τὸ νερόν και ἐστέκετο ὀρθιον ὡσάν νὰ ἦτο ζωντανόν· ὅθεν τρέχει ἐν τῷ ἅμα και τὸ ἀγκαλιάζει, και τὸ εὐγάζει ἀπὸ τὸ νερόν, και καθὼς τὸ ἐσῆκωσεν ἔτρεξεν αἷμα πολὺ ἀπὸ τὸ μελίρρυτον στόμα τοῦ Ἁγίου μέσα εἰς τὸν ποταμὸν, και ἐνδύσας αὐτὸ με τὸ ράσον του τὸ ἔφερεν εἰς τὴν ἄνω Ἐκκλησίαν τῆς Θεοτόκου, και τὸ ἐνεταφίασεν ἐντίμως ἐν τῷ Νάρθηκι τῆς αὐτῆς Ἐκκλησίας τῶν Εἰσοδίων ἐν τῷ χωρίῳ Κολικόντασι, Ἀρχιερατεύοντος ἐν Βελαγράδοις Ἰωάσαφ, δς και αὐτὸς ἦν παρὼν εἰς τὸν ἐνταφιασμόν τοῦ Ἁγίου. Μετὰ δὲ τὴν τελευταίην τοῦ Ἁγίου, ταῦτα ἠκολούθησαν. Ὁ Κούρτ Πασσᾶς ἐμετανόησε ἐπειδὴ ἐγελάσθη, και διὰ μάταιον κέρδος ἐθανάτωσε τοιοῦτον ἄθων και εἰρηνικόν ἄνθρωπον· ὅθεν ἐμήνυσεν εἰς τὸν χόντζαν του νὰ ἀφήσῃ τοὺς καλογήρους τοῦ Ἁγίου ὁποῦ εἶχεν εἰς φύλαξιν νὰ ὑπάγουν εἰς τὴν ἄνωθεν Μοῆν τῆς Θεοτόκου και ἐκεῖ νὰ κάθωνται, οἵτινες πηγαίνοντες εὔρον ἐνταφιασμένον τὸ Ἅγιον Λεῖψανον, και διὰ νὰ λάβουν πληροφορίαν περισσοτέραν τοῦ μαρτυρίου του, τὸ ἐξέθαψαν ὁμοῦ με ἄλλους Ἱερεῖς

καὶ Χριστιανούς, καὶ μὲ ὄλον ὅπου ἦτο τρεῖς ἡμέρας μέσα εἰς τὸν ποταμὸν, καθὼς ὁ Ἰωῆς εἰς τὴν κοιλίαν τοῦ κήτους, ὅμως ἀμμίαν διαφορὰν ἢ δυσωδίαν δὲν εἶχεν, ἀλλ' εὐωδίαζεν ὄλον, καὶ ἐφοίνετο ὡσὰν νὰ ἐκοιμάτο· καὶ ἀφοῦ τὸ ἠσπάσθησαν εὐλαβῶς, πάλιν τὸ ἐνταφίασαν εἰς τὸν ἴδιον τόπον, ὅπου καὶ ἀνηγέρθη ὁ Θεὸς αὐτοῦ Ναός, ὁ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ τιμώμενος. Ἀνηγέρθη δὲ κατὰ τὸν ἐφεξῆς τρόπον. Περιερχόμενος ὁ Ἅγιος, ἐτιζῶν, τὴν Ἀλβανιτιαν εἰς τὰ μέρη τῆς Τεπελενῆς, ἀνταμῶθη μὲ τὸν Βεζῆρ Ἀλῆ Πασσᾶ Τεπελενιώτην, ὁ ὁποῖος τότε ἀκόμη ἦτο Μπέης, καὶ μάλιστα ἐδιώκετο καὶ ἀπὸ αὐτὸν τὸν Κούρτ Πασσᾶ· ὅθεν ἀνταμώνων αὐτὸν ὁ Ἅγιος τοῦ εἶπεν, ὅτι τὸ ὄντζιάκι του ἔχει νὰ λάβῃ αὐξήσιν μεγάλην, καὶ αὐτὸς ἔχει νὰ γένη μέγας Ἡγεμῶν καὶ ὀνομαστός εἰς τὴν Οἰκουμένην· ἔχει νὰ κυριεύσῃ πόλεις πρῆλλας καὶ τὴν Ἀλβανίαν ὅλην, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ Τάχτη τοῦ Κούρτ Πασσᾶ ἔχει νὰ τὸ κυριεύσῃ μετὰ καιρὸν. Μετὰ χρόνους δὲ τριάκοντα σχεδὸν ἔλαβον πέρας αἱ Προφητεῖαι τοῦ Ἁγίου, καὶ λαμβάνων αὐξήσιν μεγάλην ὁ κραταιότατος Βεζῆρ Ἀλῆ Πασσᾶς ἐπάτησε καὶ αὐτὸ τὸ Τάχτη τοῦ Κούρτ Πασσᾶ, κατὰ τὴν Προφητείαν τοῦ Ἁγίου· ὅθεν ἐμβαίνων εἰς τὸ Μπεράτι, ὁ Βεζῆρ Ἀλῆ Πασσᾶς ἐνεθυμήθη τὸν λόγον ἐκεῖνον τοῦ Ἁγίου, καὶ κρᾶζων τὸν Δεσπότην τῶν Βεληγρᾶδων, ἀνεψιὸν τοῦ ἐπὶ τοῦ Ἁγίου Ἀρχιερατεύσαντος Βεληγρᾶδων, τὸν ἐπρόσταξε νὰ κάμῃ τὴν ἀνακομιδὴν τοῦ Ἁγίου καὶ νὰ κτισθῇ καὶ Μοναστήριον ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου τιμώμενον, ἐπειδὴ τὸν ἐγνώρισεν ὡς ἀληθῆ ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν Προφητείαν καὶ δι' ἄλλα. Μετὰ καιροῦ τινος παρέλευσιν λοιπὸν, ἐγένετο ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ σεβασμία κᾶρα ἠργυρώθη εὐθὺς διὰ προσταγῆς τοῦ ὑψηλοτάτου Ἡγεμόνος Βεζῆρ Ἀλῆ Πασσᾶ. Παρευθὺς δὲ προσταζῶν νὰ γίνῃ μία κοινὴ συνδρομὴ διώρισε καὶ ἐκτίσθη ὁ περίφημος Ναός ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου τιμώμενος· καὶ οὕτως ἀνηγέρθη ἐκ βᾶθρων αὐτὸς ὁ Θεὸς Ναός διὰ συνδρομῆς, παρακελεύσεως καὶ ὑψηλῆς προσταγῆς τοῦ κραταιοτάτου καὶ ὑψηλοτάτου Βεζῆρ Ἀλῆ Πασσᾶ Τεπελενι-

ώτη, Ἀρχιερατεύοντος ἐν Βεληγγράδοις Ἰωάσαφ ἀνεψιοῦ τοῦ πρώην Βεληγγράδων Ἰωάσαφ.

Τὴν ὥραν δὲ ἐκείνην ὁποῦ τὸν ἐξενταφίασαν ἔτυχε νὰ εὐρεθῆ ἐκεῖ μία δαιμονισμένη γυναῖκα, ἥτις ἀπὸ μακρινοὺς τόπους ἠκολούθει ζῶντα τὸν Ἅγιον, ποθοῦσα τὴν ἰατρειάν της, καὶ καθὼς ἶδεν ὁποῦ ἀνοίξον τὸν τάφον τοῦ Ἁγίου, τὴν ἐτάραξε δυνατὰ τὸ δαιμόνιον, καὶ ὕστερα ἀπὸ ὀλίγην ὥραν ἰατρεύθη τελείως, δοξάζουσα τὸν Θεὸν καὶ τὸν Ἅγιον. Ἐνας ἀπὸ τοὺς δημίους ὁποῦ ἐθανάτωσαν τὸν Ἅγιον, ἐπῆρε τὸ ἐπανωκαμήλαιον του, καὶ γυρίζων εἰς τὸν χόντζαν τὸ ἔβανεν μείζ τὸ κεφάλι του καὶ ἐπεριγέλα τὸν Ἅγιον, καὶ παρευθὺς δαιμονισθεὶς, εὐγαλε τὰ ροῦχά του καὶ ἔτρεχε φωνάζων, πῶς αὐτὸς ἐθανάτωσε τὸν Ἀσκητὴν· ὅθεν μανθάνων τοῦτο ὁ Πασσᾶς ἐπρόσταξε καὶ τὸν ἔβαλαν εἰς τὰ σίδηρα, καὶ ἐκεῖ κακῶς ὁ κακὸς ἐξεψύχησε.

Αφοῦ ἔκαμε τὴν ὕστερινὴν διδαχὴν ὁ Ἅγιος εἰς τὸ προρρηθὲν χωρίον Κολικόντασι, ἄφησεν ἐκεῖ ἕνα Σταυρὸν, κατὰ τὴν συνήθειαν, στημένον εἰς τὴν γῆν, καὶ μετὰ τὴν τελευτὴν του ἔβλεπον οἱ Χριστιανοὶ φῶς οὐράνιον ὁποῦ ἔλαμπεν εἰς τὸν Σταυρὸν κάθε νύκτα· ὅθεν τὴν ἡμέραν τῆς ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ὑπῆγαν οἱ Ἰερεῖς μὲ τὸν λαόν, καὶ ἐπῆραν τὸν Σταυρὸν ἐκείνον μετ' εὐλαβείας λιτανεύοντες, καὶ τὸν ἔβαλαν ὀπίσω τοῦ Βήματος πλησίον εἰς τὸν τάφον τοῦ Ἁγίου, εἰς παντοτεινὴν ἐνθύμησιν τοῦ θαύματος.

Αφοῦ δὲ οἱ μαθηταὶ του ἔλαβαν τὴν τελείαν ἐλευθερίαν ἀπὸ τὸν Πασσᾶν, ἔκαμαν ἀνακομιδὴν τοῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου, μερικοὶ δὲ ἀπὸ αὐτοὺς ἐπῆραν σημεῖα ἀπὸ αὐτοῦ καὶ διεσκόρπισαν εἰς διαφόρους τόπους· καὶ μάλιστα κατὰ τὴν Νῆσον τῆς Νάξου, ὅπου πηγαίνοντες δύο μαθηταὶ τοῦ Ἁγίου διὰ νὰ ἀναγγείλουν τὰ περὶ τοῦ μαρτυρίου εἰς τὸν ἐκεῖσε σχολαρχοῦντα Ἱεροδιδάσκαλον Χρῦσανθον, τὸν αὐτάδελφον τοῦ Ἱερομάρτυρος, ἔτυχε νὰ ἔχουν μαζί τους μερικὰς τρίχας ἀπὸ τὰ γένεια τοῦ Ἁγίου, τὰς ὁποίας πέρνουσα μὲ εὐλάβειαν μία γυναῖκα ἐν τῷ καλουμένῳ Νεοχωρίῳ, ἥτις εὐρίσκετο εἰς βαρυτάτην καὶ θανατηφόρον ἀσθένειαν, ᾧ τοῦ θαύματος! εὐθὺς ἐ-

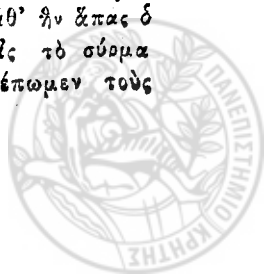
ΠΑΝΤΕΠΙΣΤΗΜΟΝ ΚΡΗΤΗΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

γνώρισεν εἰς τὸν ἑαυτὸν τῆς μίαν ὑπερφυσικὴν δύναμιν, διὰ τῆς ὁποίας ἀνέλαβε μετ' ὀλίγον τελείαν τὴν υγείαν τῆς. Ἀλλὰ καὶ πολλαὶ στεῖραι γυναῖκες λαμβάνουσαι εἰς διάστημα ἡμερῶν τεσσαράκοντα χῶμα ἀπὸ τὸν τάφον τοῦ Ἁγίου μετ' εὐλαβείας καὶ πίστεως, ἐπέτυχον τοῦ αἰτήματος, δηλαδή τοῦ νὰ γεννήσουν τέκνα μετ' τὴν χάριν τοῦ Χριστοῦ, καὶ διὰ πρεσβειῶν τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κοσμά, οὗ ταῖς πρεσβείαις ἀξιωθεῖμεν τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν. Ἀμήν.

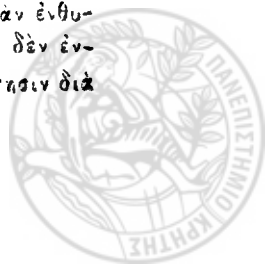
Σημειώσεις εἰς τὸν βίον τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος καὶ Ἰσαποστόλου Κοσμά, ἐρανοσθεῖσαι ἐξ ἀρχαίου τινὸς χειρογράφου.

Κατὰ τὸ ἔτος 1777 ἐβάνη ἐνταῦθα, ἐν Κεφλληνίᾳ, εἰς Ἰερεὺς ξένος, Κοσμάς ὀνομαζόμενος, περιερχόμενος καὶ κηρύττων πανταχοῦ ἐν ἀποστολικῷ σχήματι, ὅθεν καὶ ἐκάλουν αὐτὸν πάντες «Πάτερ Κοσμά». Τὸ πρῶτον ἦλθεν εἰς Ἀργουστόλιον καὶ ἐδίδαξεν ἐκεῖ εἰς τὸν λαόν, ἀφήσας καὶ Σταυρὸν ἐν τῷ ναῷ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος, ὃ ὁποῦς σῴζεται μέχρι τῆς σήμερον. Ἐκεῖθεν μετέβη εἰς Θηναίαν ὅπου ἐδίδαξεν ὡσαύτως· ἐκεῖθεν δὲ χωρὶς νὰ γνωρίζῃ τινὰ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον τῆς Ἄσσου, ἐμύησεν δρισμένως νὰ ὑπάγῃ ὁ Ἀντώνιος Γκεντιλίνης ὁ πλοίαρχος μετ' τὸ κατεῖν του εἰς τὸ παράλιον τῆς Θηναίας (Ἁγία Κυριακὴ) διὰ νὰ τὸν μεταφέρει εἰς Ἄσσον, ὅπερ καὶ ἐγένετο. Ἐλθὼν εἰς Ἄσσον ἐδίδασκεν εἰς τὸν λαὸν ἰστάμενός ἐπι μιᾷ μεγάλης ἐλαίας οὔσης εἰς τὸ κέντρον τῆς Ἄσσου παρὰ τὰ περιβόλια, ἀφήσας εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου σταυρὸν ἀργυρῶν, ὅστις καὶ εἰσέτι σῴζεται. Κατὰ δὲ τὴν διδασχὴν του, ὥρας ἑτέρας οὔσης, ἐπειδὴ οἱ τέττυγες δὲν ἄφνον ἐλευθέραν τὴν ἀκράσιν τῆς διδασχῆς αὐτοῦ, ἀνέβλεψεν εἰς τὸ δένδρον καὶ εἶπε πρὸς τοὺς τέττυγας: «Σιωπάτε» καὶ ὦ τοῦ θαύματος! ἀμέσως ἐσιώπησαν, ἕως αὐ ἐτελείωσε τὰ ῥήματά. Εἰς τὴν διδασχὴν αὐτοῦ εἶπε καὶ τινὰς προφητείας. α.) «Οτι θὰ ἔλθωσιν εἰς τὴν Ἐπτανήσον Κοκκινοφόροι οἵτινες θὰ κυριαρχήσωσιν αὐτῆς ἐπὶ 54 ὅλα ἔτη» τοῦτο δὲ λέγων ἐνόησε τοὺς Ἀγγλους. β.) «Οτι θὰ ἔλθῃ ἐποχὴ, καθ' ἣν ἅπας ὁ Κόσμος θὰ δεθῇ μετ' ἑνὸς κλωστήν (ἀντικρίζουσα εἰς τὸ σῶμα τοῦ Ἱηλεγράφου). γ.) «Οτι θὰ ἔλθωσι χρόνοι νὰ βλέπωμεν τοὺς

κροπούς και να τού; χάνομεν (και αὕτη βεβαίως ἀντιορίζει μὲ τὸ λεύκωμα τῶν σταφυδαπέλων και δένδρων ὅπου ἦδη τρέγει). Ἄφου ἐδίδαξεν εἰς διαφόρους τοποθεσίας και χωρία τῆς Ἄσσου, εἰσῆλθε και ἐντὸς τοῦ φρουρίου Ἄσσου, τὸ ὅποιον ἦτο τότε πολὺ κατοικημένον και τὸν ὑπεδέχθησαν οἱ εὐλαθέστατοι ἀδελφοὶ Παρθένιος Ἰσομύναχος και Τιμόθεος Γονέμη και εἰσῆγαγον αὐτὸν εἰς τὴν ἐκεῖ νεόδμητον τότε οἰκίαν αὐτῶν, ἧτις ἀδιαίρετος εἰπέτι οὕτα ἐδίδεν εὐρωχώραν εἰς τοὺς πορευομένους. Εἰσερχόμενος δὲ ὁ Ἅγιος και θεωρῶν αὐτὴν ἐν εἴδει λύπης, εἶπε «Φιλάετε σπῆτιζ τρυφευτά, ἀλλὰ δὲν κατοικεῖτε εἰς αὐτά», δὲν πῆλθε δὲ πάλυς χρόνος και ἀπέθαναν οἱ ἀδελφοὶ Γονέμη, ἡ δὲ μνηγογενῆς και κληρονόμος θυγάτηρ τοῦ Τιμοθέου μετὰ τοῦ συζύγου αὐτῆς Εὐσταθίου Κοκόλη μετώκησαν εἰς τὸ προάστειον τῆς Ἄσσου και αὕτη ἡ οἰκία ἔμεινεν ἀγροτικὴ, και νῦν χρησιμεύει ὡς ἐλαιουργεῖον. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἅγιος ἐκεῖ εἰς τὸ Φρούριον πλήθος ἀκρατῶν ἤρχισεν νὰ διδάσκη, ἀλλ' αἴρτης παύει και προσκαλεῖ ἕνα τῶν παρεστῶτων και τῷ λέγει. «Ὑπανε εὐθύς ἐλεξ κάτω εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Βασιλείου Δεστούνη και εἰπέ εἰς ἐκεῖνα τὰ εἶδωλα νὰ μὴ ἔλθωσι ἐδῶ, ἀλλὰ νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὰ ὀπίσω». Ὑπῆγε λοιπὸν ὁ ἀπεσταλμένος εἰς τὴν βῆθιταν οἰκίαν, ἧτις εὐρίσκειτο εἰς μεγίστην ἀπόστασιν και εὗρεν εἰς αὐτὴν τάσσαρας κυρίας τῆς Εὐγενούς τάξεως ἐστολισμένας κατὰ τὸν τότε Ἑνετικὸν συρμὸν ξεστίθωτες, οἱ ὅποιοι ἠτοιμάζοντο παρὰ τὴν ἔξοδον τῆς οἰκίας διὰ νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὴν διδασχὴν ἀκούσασαι δὲ τοῦ ἐπιπλητικῶ μνηύματος ἐγνώρισαν τὴν ἔνοιαν και στραφεῖσαι μετεμφισθῆσαν ἐπὶ τὸ ταπεινότερον και οὕτως ἠξιώθησαν νὰ ἀκούσωσι και αὐταὶ τὴν διδασχὴν του. Μία ἐξ αὐτῶν ἦτο και ἡ Ρεγγίνα Ἀννίου π. Τιμοθέου, σύζυγος τοῦ κυρίου τῆς οἰκίας Τιμοθέου Γονέμη, ἧτις μεῖναιτα χῆρα μετέβη εἰς τὴν Μονὴν τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου τῆς Λεῖθαθούς και ἔβρινε μοναχὴ διαπρέψατα καθ' ἅπαντα τὸν βίον αὐτῆς κατὰ τὴν ἀρετὴν και διηγουμένη τὰς πᾶσι τὰ θαύματα και τὰς προρρήσεις τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ.

Ὅταν ἀπερσίσις νὰ ἀναχωρήσῃ ἐκ τῆς Ἄσσου ἔλαθε μεθ' ἐκυτοῦ τὸν πλοίαρχον Ἀντόνιον Γκεντιλίνην και μετέβησαν ἀμφότεροι εἰς τὴν Κέρκυραν ἀκολουθούμενοι ὑπὸ πλῆθους, εὐλαθῶν Κεφαλλήνων κατὰ δὲ τὸν πλοῦν ὁ πλοίαρχος Γκεντιλίνης ἠθέλησε νὰ ἐξομολογηθῇ εἰς τὸν βῆθέντα Ἱερέα Κοσμᾶν και ἄφου τῷ εἶπεν ὅλας τὰς ἀμαρτίας του, ἠρώτησεν αὐτὸν ὁ Ἅγιος, ἐὰν ἐνθυμηται νὰ ἔχη και κρμυῖαν ἄλλην, οὗτος δὲ ἀπεκρίθη ὅτι δὲν ἐνθυμεῖται ἄλλην, ὁ δὲ Πνευματικὸς ἀνέβαλλε τὴν ἐξομολόγησιν διὰ

τὴν ἐπιόρισαν, ὅπως σκεφθῆ καὶ ἐνθυμηθῆ. Τὴν ἐπομένην ἡμέραν ἐπινέλαζε πάλιν τὴν ἐξομολόγησιν καὶ ἠρώτα τὸν ἄνωθεν πλοίαρχον, ἐὰν ἐνεθυμῆθη καμμίαν ἄλλην ἁμαρτίαν, ἀλλ' αὐτὸς ἐπέμεινε διὰ οὐδεμίαν ἄλλην ἁμαρτίαν ἐνθυμεῖται· τότε ὁ Ἅγιος τοῦ ἀπηντησεῖ: «Τέκνον μου, δὲν ἐναυάγησας ποτέ;» Τότε καὶ αὐτὸς ἐνεθυμῆθη καὶ ἀπεκρίθη, « μάλιστα, Πάτερ Ἅγιε, ἐναυάγησα εἰς » τὴν Μαύρην Θάλασσαν μὲ ἐν καράβιον καὶ εἶχα μὲ ἕνα ἄλλο » νον ναύτην μίαν κάσαν φέσια, τὴν ὁποῖαν ἐγὼ ἐγλύττωσα, » ἀλλὰ ὁ σύντροφός μου ἐπνίγη καὶ τοιουτοτρόπως ἐγὼ ἐπήρα » ὄλην τὴν ἀξίαν τῶν φεσιῶν ὁποῦ ἐπώλησα, ἐπειδὴ δὲν ἐγνώρι- » ζον εἰς ποῖον νὰ δώσω τὸ ἥμισυ. »

Τότε ὁ Πνευματικὸς τοῦ εἶπε· «Ἐὰν δὲν ἤξευρες τὴν οἰκογένειάν σου, δὲν ἐγνώριζες τοῦλάχισον τὴν πατρίδα;» Ὁ δὲ πλοίαρχος ἀπεκρίθη «ἦο ἀπὸ τὴν Συμυρην» καὶ ὁ Πνευματικὸς τοῦ λέγει «ὁφείλεις, τέκνον μου, νὰ στείλῃς τὸ ἥμισυ τῆς ἀξίας τῶν φεσιῶν εἰς τὸν Μητροπολίτην Συμυρῆς μὲ τὰς πληροφορίας ὁποῦ γνωρίζεις διὰ νὰ τὰ δώσῃ εἰς τὴν οἰκογένειάν σου καὶ ἐὰν δὲν δυνηθῆ νὰ τὴν μάθῃ, τότε νὰ τὰ μοιράσῃ εἰς τοὺς πτωχοὺς τῆς Συμυρῆς.» Ταῦτα παρήγγειλεν ὁ Ἅγιος εἰς τὸν ῥηθέντα πλοίαρχον, διὰ τὰ ὁποῖα ἔμεινε ὄλος ἔκθαμβος· διὰ δὲ τὰς ἄλλας τοῦ ἁμαρτίας τὸν διέταξε νὰ κάμνῃ τὸ σπῆτι τοῦ μίαν προσφορὰν καθ' ἑκάστην Κυριακὴν ὅπερ καὶ οἱ ἀπόγονοι αὐτοῦ μέχρι τῆς σήμερον ἐξοκολουθοῦσι νὰ κάμνωσιν. .

Αὐτὰ καὶ ἄλλα πολλὰ θαύματα ἐνήργησεν ὁ Κύριος διὰ μέσου τοῦ Ἁγίου Κοσμά, τὰ ὁποῖα εἶναι σαφεστάτη ἀπόδειξις τῆς παντοδυναμίας Αὐτοῦ, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος. Ἀμήν.

ΤΡΑΟΣ ΚΑΙ ΤΩ: ΘΕΩ: ΔΟΞΑ.

Π Χ Ι
ΒΙΒΛΙΟΝ

Τιμᾶται Δραχμῆς.

Ἀντίτυπα εὑρίσκονται παρὰ τῷ Ἐκδότῃ.

